

GŁOS NARODU

Nr. 313. — ROK XLI.

S R O D A

14 LISTOPADA 1934.

REDAKCJA, ADMINISTRACJA i Drukarnia, KRAKÓW, UL. ŚW. KRZYŻA 11
KONTO P. K. O. WARSZAWA NR. 140.055. — KONTO P. K. O. KRAKÓW, NR. 401.099.

Předpłata wynosi:

Miesięcznie

W Krakowie	Na całym obszarze Państwa polsk. z przesyłką pocztową
z o noszeniem 5 — zł.	z o noszeniem 4-50 zł.

Na całym obszarze Państwa polsk. z przesyłką pocztową	Zagranicą
5 — zł.	8 — zł.

TELEFONY: REDAKCJA Nr. 101-90. ADMINISTRACJA Nr. 133-44. Drukarnia Nr. 133-44 i 144-06.

Redakcja niezamówionych artykułów
nie zwraca i nie honoruje, listów
nieopłaconych nie przyjmuje.

Za każdą zmianę adresu dopłata 50 gr.

Redakcja przyjmuje strony
od godziny 11. do 13.

Stara polityka-nowe obyczaje.

Warszawa, w listopadzie.

W polityce szkolnej w ostatnich paru tygodniach nie zaszło nic nowego, nie mniej jednak zebrało się kilka spraw, zasługujących na omówienie.

Zacznijmy od reformy szkolnej, nehwalonej z takim zapalem przez Sejm na żądanie b. ministra oświaty, p. Janusza Jędrzejewicza, a obecnie utykającej na każdym kroku czy to z powodu braku środków, czy to z braku ludzi, którzyby chcieli kontynuować dzieło reformy z tą energią, jaką wykazywał jej twórca i inicjator. Na przykładzie reformy szkolnej widać jasno, że przynajmniej znaczna część zmian, wprowadzanych do życia państwowego i publicznego w Polsce, nie wynika z przemyślanego programu, ale ma charakter, że użyjemy tego wyrażenia, imprez personalnych i pomysłów indywidualnych, za którymi stoi jednostka albo nie wielka grupa ludzi. Gdy bezpośrednio zaś interesowani reformą, taką czy inną, ustąpią z rządu, albo utracą wpływy, nikt się ich dziełem, często poronionem, nie zajmuje. Idzie ono własnym rozpędem, słabnącym coraz bardziej, ale trwa i ciąży nad życiem, bo z jednej strony nie wypada dla powagi reżimu, obalać to, co jeszcze niedawno było uważane za wykwit mądrości politycznej rządzącego państwem obozu, a z drugiej — niema narazie innej koncepcji, którąby można było zastąpić poprzednią.

Tak właśnie przedstawia się sprawa z reformą szkolną, wprowadzoną przez ministra J. Jędrzejewicza. Obowiązuje ona, wprowadza się ją w życie, ale traktuje się ją raczej jako zło konieczne, a nie jako problem, któryby budził większe zainteresowanie i skłaniał do decydujących czynników w ministerstwie wyznań religijnych i oświecenia publicznego do wkładania w jego realizację więcej zapалу i energii.

Jak słyszeć, w rządzie jest wiele osób tego zdania, że najlepiej byłoby skończyć z reformą szkolną p. J. Jędrzejewicza i powrócić do dawnego systemu: ośmioklasowej szkoły średniej i czteroklasowej szkoły powszechnej, ale, ponieważ zdają sobie sprawę, że takie radykalne rozprawienie się ze świeżą reformą, wprowadziłoby do szkolnictwa nowy chaos, pomijając nawet to, że spotkałoby się z protestem pewnych kół, więc zdecydowano pozostawić obecny stan rzeczy bez zmian, wychodząc widocznie z założenia, że życie, najlepszy korektor, złagodzi ujemne strony reformy i uczyni ją bardziej strawną dla uszczęśliwionego nią społeczeństwa. Takie wyjście z sytuacji jest niewątpliwie bardzo wygodne, ale trudno powiedzieć, aby odpowiadało powadze problemu szkolnictwa, który w Polsce jest zawsze bardzo daleki od ideału, a w ostatnich czasach w dziedzinie tej ujawniają się coraz głębsze rysy i coraz dokuczliwsze niedomagania.

Pewnego rodzaju sensacją, nie tyle polityczną, ile osobistą, była wizyta u marsz. Piłsudskiego wice-ministra księdza Żongolowicza. O czym mówiono w Belwederze, nikt nie wie i prawdopodobnie nie dowiemy się nigdy, ale za to mówi się bardzo dużo o przyczynach, które skłoniły księdza wice-ministra do czynienia zabiegów o tak niełatwe posłuchanie. Wiąże się to ogólnie ze

zmianami personalnymi, na jakie znowu zanosilo się w ministerstwie wyznań religijnych i oświecenia publicznego, przyczem w tych zmianach była brana także pod uwagę osoba księdza wice-ministra Żongolowicza. Być może, iż obecnie, po wizycie w Belwederze, sprawa ta przestanie być aktualną, ale że nią była niedawno, to podobno nie ulega najmniejszej wątpliwości. W ministerstwie bardzo szeroko omawiano tę sprawę, snuto na jej tle różne przypuszczenia i wyciągano z niej dosyć ciekawe wnioski.

Wogóle kwestie osobiste, jak zresztą we wszystkich ministerstwach, za rządów sanacyjnych, odgrywały także wyjątkowo wielką rolę i w ministerstwie wyznań religijnych i oświecenia publicznego. Stanie się to zupełnie zrozumiałe, jeżeli się uwzględni, że na naczelnych w nim stanowiskach są ludzie, których zapatrywania na politykę szkolną wykazują duże rozbieżności. Jak wiemy skądinąd, należenie do jednego obozu politycznego nie koniecznie świadczy o harmonii poglądów politycznych, społecznych i t. d. Nikt nie zaprzeczy, że i poziom wykształcenia i środowisko, z którego dany wysoki osobnik wyszedł, wywierają decydujący wpływ na kształtowanie się jego światopoglądu i na metody, stosowane przez niego w urzędowaniu. Weźmy, jako przykład, reformę uniwersytecką. Czyż trzeba dowodzić, że stosunek do niej wyższych urzędników z uniwersyteckim wykształceniem, a zwłaszcza tych, którzy niedawno dopiero opuścili grono profesorów, musi być inny, niż urzędników, dla których to środowisko jest zupełnie obce. Nie trzeba być bardzo domyslnym, aby przyjść do przekonania, że jednak różnice zdań muszą być i na ich tle powstają ciągle nowe wersje o zmianach i przesunięciach personalnych.

Nie chcemy twierdzić, że należy oczekiwać ich już w najbliższym czasie, ale opierając się na źródłowych informacjach, uważamy, iż są one ciągle aktualne. W ministerstwie wyznań religijnych i oświecenia publicznego ściera się ciągle różne prądy o bardzo różnorodnym podłożu, a więc istnieją stałe obiektywne warunki dla tych zmian i przesunięć, o których wspomnieliśmy powyżej. Jeżeli zlikwidowanie pewnych kierunków następuje bardzo duże trudności, to jeszcze trudniejsze jest wprowadzenie i utrwalenie nowych, tem więcej, że te ostatnie wiążą się ściśle z nowymi obyczajami i metodami.

Wasz.

Kupuj tylko
W DROGERJI Im. SW. TERESY
STEFANA HYŁY KRAKÓW
WIŚLNA 6.

mydła, kremy, perfumy, wedy koleńskie
kosmetyki, gąbki, galanteria toaletowa
ziela, chemikalia i t. d.

TOWAR W WIELKIM WYBORZE
NAJLEPSZEJ JAKOŚCI.

Ceny niskie.

Ceny niskie.

NOWY SEKRETARZ POSEŁSTWA
BULGARSKIEGO.

Warszawa, 13. 11. (Telef.). Do Warszawy przybył i objął funkcję sekretarza poselstwa bułgarskiego p. Stojkow, dotychczasowy sekretarz króla Borysa.

„Czarny dzień” giełdy.

Warszawa, 13. 11. (Telef. wł.) Na giełdzie warszawskiej trwa w dalszym ciągu spadek kursów długoterminowych papierów wartościowych (vide atykuł na str. 6-ej — Przyp. Red.). Pożyczka stabilizacyjna zatrzymała się na 64, co w porównaniu z notowaniami z poniedziałku oznacza spadek o 5 zł. Spadek kursów papierów wywołał zainteresowanie w zagranicznych kolach giełdowych, które zapytywały się w Warszawie, jakie są przyczyny gwałtownej baissy.

Nastąpił również spadek akcji Banku Polskiego i listów kredytowych ziemskich i miejskich. Akcje Banku Polskiego oddawano po 89.50, listy zlotowe ziemskie po 47, a 4 proc. ziemskie zlotowe po 39. Miejskie listy kredytowe Warszawy placono po 55.

Dzień dzisiejszy był uważany w kolach giełdowych za czarny dzień giełdy warszawskiej. Straty kulis giełdowej w ciągu ostatnich kilku dni szacowano na kilka milionów zł. Na nastrój giełdy źle wpływała okoliczność, że dotychczas nie są znane przyczyny gwałtownego spadku kursu papierów wartościowych.

Przypisywanie baissy wyłącznie załamaniu się zwykłej gry spekulacyjnej, uważane jest za mało przekonujące. W niektórych kolach do patrzą się przyczyny spadku w spodziewanej na podstawie dekretu o oddłużeniu w rolnictwie, emisji nowych papierów wartościowych. Postanowienia oddłużeniowe przewidują, iż w ciągu trzech lat dług rolniczy, przewyższający 500 zł., będzie można spłacać papierami wartościowymi.

Rozporządzenia ministra skarbu, wydane w porozumieniu z ministrem rolnictwa ustalać będą kurs, po którym wierzyciele będą obowiązani przyjmować te papiery. Zdaniem sfer bankowych emisja papierów wartościowych na spłatę długów rolniczych musi spowodować osłabienie kursów dotychczasowych papierów wartościowych. Odbijająca się obecnie baissa papierów wartościowych jest dyskontowaniem spodziewanego spadku tych papierów w niedalekiej przyszłości.

Słowacy we wspólnym bloku czeskiej opozycji.

Bratysława, (PAT.) „Robotnicke Noviny” przyniosła wiadomość, że pomiędzy dr. Kramarzem a ks. Hlinką nawiązane zostały rokowania w sprawie ewentualnego wstąpienia słowackiego stronnictwa ludowego do t. zw. „Zjednoczenia Narodowego”, łączącego czeskie stronnictwo opozycyjno-narodowe. „Rob. Noviny” stwierdzają, że wiadomość ta nie jest niespodzianką, gdyż ks. Hlinka już kilkakrotnie wchodził w kontakt z narczową opozycją czeską. Do porozumienia opozycji czeskiej i słowackiej

nie mogło jednak dojść z powodu licznych antykatolickich wystąpień ze strony opozycjonistów czeskich. Obecnie w związku z powstaniem wspólnego bloku opozycji czeskiej nie jest wykluczone, że dojdzie do utworzenia jednolitego frontu opozycyjnego, tembardziej, że dr. Kramarz nie ukrywa swych sympatyj do słowackich ludowców i poczytuje sobie za szczególną zasługę, że mu się udało wciągnąć ich swego czasu do rządu.

— 00 —

Rząd francuski zakazał urządzania manifestacji ulicznych.

Paryż, (PAT.) Rada gabinetowa a następnie rada ministrów zatwierdziły tekst deklaracji rządowej która odczytana będzie popołudniu w parlamencie.

Marszałek Petain mianowany został członkiem najwyższej rady obrony narodowej oraz komitetu, którego zadaniem jest koordynacja obrony narodowej.

W czasie posiedzenia rady gabinetowej po-

stanowiono zakazać aż do odwołania wszystkich pochodów i manifestacji ulicznych.

Rząd domagać się będzie, aby wszystkie posiedzenia Izby, poświęcone były oddać wyłącznie uchwaleniu budżetu, którą to konieczność przedstawił w swem expose minister finansów.

(Dalsze wiadomości na stronie 7-ej).

Porozumienie z Anglikami co do eksportu węgla osiągnięte.

Warszawa, 13. 11. (Telef. wł.) Wczoraj i dzisiaj, bawiąca w Warszawie delegacja brytyjskiego przemysłu węglowego z Williamsem na czele odbyła dalszą konferencję z delegatami polskiego przemysłu węglowego, którym przewodniczył prezes Cybulski. Podczas tych rozmów wyrażono możliwość ustalenia zasad porozumienia co do eksportu węgla na rynki odbiorcze. Po był brytyjskich gości w Warszawie przeciągnie się do czwartku, poczem nastąpi wycieczka do zagłębi węglowych.

Spadek obiegu banknotów.

Warszawa, 13. 11. (Telef. wł.) W ciągu pierwszej dekady listopada zapas złota w Banku Polskim zmniejszył się o 600.000 zł. do 498.100.000 zł., natomiast stan pieniędzy zagranicznych i dewiz obniżył się o 600.000 zł. do 35.900.000 zł. Zapas polskich monet srebrnych i bilonu wzrósł o 18.500.000 zł. do 25.900.000 zł. Obieg biletów bankowych spadł o 41.700.000 zł. do 958.400.000 zł. Pokrycie złotem zwiększyło się z 45,57 proc. na 46,08 proc.

Robotnikom salinarnym obniżono zarobki

Warszawa, 13. 11. (Telef. wł.). Toczyły

się rokowania między dyrekcją monopolu solnego a pracownikami tego monopolu. W toku rokowań p. Stańczyk w imieniu górników oświadczył, że robotnicy nie mogą zgodzić się na żadną obniżkę płac i że rekompensaty z powodu obniżenia cen soli, monopol solny musi poszukać w obniżeniu kosztów handlowych. Z ramienia ZZZ poseł Tomaszewicz zaproponował odroczenie rozmów o obniżkę do 1 kwietnia ze względu na nadchodzącą zimę.

JARACZ SKREŚLONY Z LISTY CZŁONKÓW ZASP-u.

Warszawa 13. 11. (Telef.). Stefan Jaracz, prowadzący Teatr Aktora otrzymał pismo, zawierające go o skreśleniu z listy członków ZASP-u (Zw. Artystów Scen Polskich) za działanie na szkodę artystów scen polskich.

REWIZJE W POSZUKIWANIU ULOTEK ANTYŻYDOWSKICH.

Warszawa, 13. 11. (Telef.) Dzisiaj z nocy dokonano rewizji w mieszkaniach kilku członków b. ONR. Podczas rewizji wykryto kilka tysięcy numerów nielegalnego pisma „Nowa Sztafeta” nr. 8 i różne ulotki antyżydowskie. Miano znaleźć także klisze i powielacz. Do urzędu śledczego odstawiono 17 osób.

— 00 —

O czym piszą inni?..

„Mnie wszystko wolno, drugiemu — nie“

W Radjo Polskiem odczytano w dniu 11 b. m. mowę p. marsz. Piłsudskiego z r. 1920. Oto kilka wyjątków:

„Moi panowie! Jednym z przekleństw naszego życia, jednym z przekleństw naszego budownictwa państwowego jest to, żeśmy się podzielili na kilka rodzajów Polaków, że mówimy jednym polskim językiem, a inaczej nawet słowa polskie rozumiemy, żeśmy wychowali wśród siebie Polaków różnych gatunków, Polaków z trudnością się porozumiewających.

Idzie o to, aby kraj nasz zrozumiał, że swoboda to nie jest kaprys, że swoboda to nie jest „mnie wszystko wolno, a drugiemu nie“, że swoboda, jeżeli ma dać się, musi być jednocy, musi łączyć, musi rękę sąsiadom i przeciwnikom podawać, musi umieć godzić sprzeczności, a nie tylko przy swoim się upierać. Z takiej jedynie ustepliwości wzajemnej, z takiego jedynie szanowania wzajemnego, z takiej jedynie umiejętności podawania do wspólnej pracy dloni wszystkim, wypływa moc wielka w chwilach trudnych i w chwilach kryzysów państwowych“.

Zagadkowa mowa w Radjo!

„ABC.“ zastanawia się nad tem, co znaczy odczytanie tej mowy tak odbiegającej koncowymi zdaniem od rzeczywistości obecnej?

„Trudno przypuścić — pisze — aby wybranie jej z pośród setek innych było przypadkowe, albo żeby odczytanie jej miało mieć charakter tylko historycznych wspomnień. W mowie tej, jak w żadnej z innych mów J. Piłsudskiego, uderzają akcenty zgody, ustepliwości, kompromisu.

Czy wybranie tej właśnie mowy ma jakieś znaczenie polityczne w sensie aktualnym? Czy fakt ten należy łączyć z kursującą od dawna pogłoską o dążeniu do „odprężenia“ i o njechci czynników decydujących do wszelkiego rodzaju koncepcji faszyzowskich?

Na pytania te, rzecz jasna, nie jesteśmy w możności dać odpowiedzi. Zamiary i plany tych, którzy kierują państwem, są dla nas odkryte mrokiem tajemnicy. Z konieczności musimy się ograniczyć do rejestrowania faktów i zagadek. Taką ostatnią zagadką jest powtórzenie przez radjo w dniu wczorajszym mowy lubelskiej z 1920 r.“.

„Nie wolno“ p. Thona.

Pos. Thon, występując w sejmie przeciw porozumieniu Polski z Rzeszą Hitlera, oświadczył, że Polsce nie wolno (!) łączyć się z zacięłym wrogiem“ żydów, t. j. z Hitlerem.

„Nie wolno Polsce — pisze „Gazeta Warszawska“ — prowadzić takiej polityki zagranicznej, która nie podoba się 10-procentowej mniejszości żydowskiej. Stanowisko 90-procentowej reszty ludności jest dla p. Thona obojętne. Choćby ta większość była innego, niż żydzi zdania, to rządowi nie wolno działać wbrew „sentymentowi“ żydów. Proponuję — nie wolno!“

Nie jesteśmy za obecną linią polityki zagranicznej. Ale jest oburzającym ton p. Thona: „nie wolno“. Polsce wolno prowadzić taką tylko politykę, jaka odpowiada żydom. To wam, Polacy, powiedział p. Thon z trybuny sejmowej.

O ministra-Wielkopolanina.

Poniedziałkowa „Depesza“ (Warszawa) powołuje się na słowa b. min. Kwiatkowskiego o wielkich wartościach i kwalifikacjach gospodarczych Wielkopolanina.

„Powszechnie — pisze — wiadomo, że najlepiej wygląda gospodarka w Wielkopolsce i że właśnie tu na ziemiach, nie zniszczonych przez wojnę, panuje jeszcze względny dobrobyt i że tutejszy stan średni i niższy przedstawia zupełnie inną wartość moralną, kulturalną, społeczną i gospodarczą, niż np. bardzo uboga ludność na kresach wschodnich.

Stąd też, z uwagi na tak korzystną opinię, ubojoną w kraju ogólnie dla Poznania, dziwnym nam się wydaje, dlaczego od kilku lat rząd nasz nie mógł dobrać sobie z pośród Wielkopolan ani jednego człowieka, któryby objął chociażby jedną tekę ministra w resortach gospodarczych? A zda je nam się, że właśnie na ten moment czeka niemal cała Polska gospodarcza i że od tego uzależni nasze społeczeństwo swe poparcie i współpracę, do której rząd tyle w ostatnich miesiącach nawołuje. Tak samo mówi się w ostatnich tygodniach u nas o planie gospodarczym“.

W rzeczywistości jest jeszcze gorzej. Nie tylko, że się Wielkopolan nie powołuje do

Sprawy ukraińskie.

Ukraiński Akademicki Dom. — Sprawa „rewizyjnego Sojuszu“. — Dyskusja polityczna.

Starostwo grodzkie we Lwowie przesłało do Nauk. Towarzystwa im. Szewczenki pismo z żądaniem przejęcia bezwzględnie zarządu Ukr. Akademickiego Domu z rąk Tow. „Przechylników (przyjaciół) Oswity“. W piśmie tem stwierdzono, iż Ukr. Akad. Dom stał się ośrodkiem propagandy UON, a zarząd tego domu (z ramienia „Przech. Oswity“) nie zapłacił podatków za rok 1933. Wskutek tego odbiera się temu Towarzystwu zarząd domem akademickim. W skład nowego komitetu (z ramienia Tow. im. Szewczenki) ma wejść także delegat starostwa grodzkiego z głosem decydującym w sprawach odnoszących się do likwidacji wpływów UON.

Ukr. Studencka Reprezentacja zwołała w tej sprawie ogólnostudencką ankietę, której ton nadawali skrajni nacjonaliści. Wynikiem tej ankiety było hanbowanie „próty wsiel i wsiel“. „Nowa Zorja“, zdając sprawozdanie z tej ankiety, wysuwa myśl, by Nauk. Tow. Szewczenki sprzedało Akademicki dom katolickim organizacjom studenckim („Obnova“ i „Osnova“).

* * *

Organizacyjno-rewizyjnym ośrodkiem ukraińskiego ruchu współdzielczego jest „Rewizyjny Sojuz Ukraińskich Kooperatyw“. Sojuzowi temu podlega 3.350 współdzielni z 450 tysiącami członków. Wysokość udziałów wynosi — 7.200.000, wysokość wkładek ponad 10 milionów zł. Fundusz zapasowy przekracza 11 milionów zł. Rocznie udziela się pożyczek do 25 milionów zł., roczne targi wynoszą do 150 milionów złotych.

Otóż temu wspaniałemu rozwojowi ukraińskiej współdzielczości ma zagrażać obecnie niebezpieczeństwo ze strony nowego ustawodawstwa kooperatywnego. Mianowicie współdzielcza Rada przy Ministerstwie Skarbu: 1) ogranicza działalność Rewiz. Sojuszu tylko do trzech województw (lwowskiego, tarnopolskiego i stanisławowskiego). Kooperatywy na Wołyniu i Polesiu mają być oddane „Wolyńskiemu Rewizyjnemu Sojuzowi“ (polonofilskiemu), kooperatywy na Lemkowszczyźnie „Ruskiemu Rewizyjnemu Sojuzowi“ (moskalofilskiemu), 2) ściśnia się zakres działalności Rewizyjnego Sojuszu tylko do niektórych rodzajów kooperatyw, 3) Ministerstwo Skarbu ma mieć prawo zatwierdzania dyrekcji Rewiz. Sojuszu, a Izba Rolnicza ma mieć w tym Sojuszu swego delegata.

Przeciwko tym żądanom złożył protest cztery ukraińskie polityczne partje (Undo, radykałi, socjaliści, katolicy). Przedstawiciele tych partji interwenjowali też w tej sprawie u wojewody lwowskiego i u władz centralnych.

* * *

Dużo szumu w ukraińskiej prasie narobiła ostatnio sprawa t. zw. „hetmańszczyzny“. Zaczęło się to od artykułów w warszawskim „Biuletynie polsko-ukraińskim“ na temat stosunku Ukraińców do monarchizmu w ogóle a do hetmana Skoropadskiego w szczególności. Dyskusja przeniosła się w dalszym ciągu na łamy ukraińskiej prasy lwowskiej. Nas ona o tyle ciekawi, że pozwoliła nam wglądnąć w ustroje zagadnienia ukraińskiej ideologii politycznej i wykazała, że monarchiści („hetmańszczyzna“) mają wielu zwolenników w Małopolsce, którzy zasadniczo sprzeciwiają się ideom państwa demokratycznego, idealowi, pielęgnowanemu przez Undo, oraz państwa „totalnego“ (hitlerowsko-faszyzowskiego) propagowanemu przez skrajnych nacjonalistów. Grupę konserwatywno-monarchistyczną stanowią w przeważnej części byli kombatancki ukraińscy, emigracja i sfery katolickie. Organizami prawnymi tej grupy w Małopolsce są: „Chłiborobski Szlach“, „Nowa Zorja“, „Ukraiński Beskyd“ i „Prawda“. Wśród młodzieży do tej grupy zaliczyć można młodzież zorganizowaną w „Luhach“.

Sympatie sfery katolickich dla idei monarchistycznej i dla hetmana Pawła Skoropadskiego „Nowa Zorja“ usprawiedliwia w ten sposób:

„Choć Hetman Pawło prawosławny, to nasze katolickie organy w wielko-ukraińskich sprawach wolały i wolać odnosić się do niego i do tych, co są przy nim, z bezporównania większą sympatią niż do jakiegokolwiek innej politycznej „siły“ na Wielkiej Ukrainie: a to z tych jasnych i zrozumiałych przyczyn, że Hetman Pawło chrześcijanin, a wszystkie inne czynniki albo ateistyczne, albo liberalne...“

„Po drugie dlatego, że po wszystkich krwawych doświadczeniach, jakie na własnej skórze odczuli galicyjscy katolicy-ukraińcy na Wielkiej Ukrainie, przekonali się oni w osobach swoich przewodców i teoretyków, że o zbudowaniu jakiegokolwiek u-

ukraińskiego państwa nad Dnieprem przy „po mocy“ jakiegokolwiek demokratycznej partji, czy wszystkich ukraińskich demokratycznych partji razem wziętych, może myśleć tylko naiwny człowiek, który nie umie z faktów wyciągnąć wniosków. Otóż kierownictwo katolickich organów doszło do tego poglądu, że dla Wielkiej Ukrainy może przynieść uspokojenie i godne życie het-

Jak się uczy w Niemczech historii w szkołach powszechnych?

Jaka szkoła, jakie kształci charaktery, w jakiej chowa młodzież etyce, takim będzie w przyszłości naród. Z wychowaniem młodego pokolenia łączy się ściśle losy państwa. Wiedzą o tem dobrze hitlerowskie Niemcy i odpowiednio kształcą młodzież. Rada szkolna Karol Fryderyk Sturm wydał jesienią z. r. zatwierdzony przez władze plan nauczania historii w szkołach powszechnych.

„Stacaliśmy się niedawno — mówi autor na wstępie — ku przepaści. Źródła siły narodu były zatrute. Na granicach rozbrojonych Niemiec stoją sąsiedzi uzbrojeni od stóp do głów. W najcięższej dla narodu chwili zjawia się zbawca Adolf Hitler, uosabiający socjalizm narodowy. Szkoła nasza musi stworzyć nowy typ Niemca, którego myśl każda — czyn każdy ofiarne poświęcony jest ojczyźnie. Jednostka w czynach swych przodków musi odnaleźć siebie, odczuć wspólnotę krwi, tradycji i rasy — musi odczarować całą głębię przeszłości. Naród nie jest stracony jak długo wierzy sam w siebie. Już młody chłopiec musi wiedzieć, że istnieje osobliwe posłannictwo Niemiec w dziejach ludzkości (pangermanizm, wyższość rasy). Historia niemiecka musi zajmować pierwsze miejsce a historia ostatniej wojny musi być omówiona szczegółowo. Wojny są nieuniknione. Ernest Linde potwierdził: „wykreślić wojny z dziejów, znaczy to — pozabawić je męskości“. W prahistorji najważniejszą rolę odgrywają mity i podania starogermańskie. Słusznie powiada Filip Hordt: pierwszy piewca starych bóstw i mitów bohaterów — to pierwszy historyk“.

Jaki duch ma panować w nauczaniu historii?

Autor cytuje z Hitlera „Mein Kampf“: uczymy się historii nie po to, by wiedzieć, gdzie i co się działo, lecz po to, by w niej znaleźć mistrzynię na przyszłość i dyrektywy mające służyć utrwaleniu właściwości narodowych i rasowych“. W tem świetle pewne uznane tradycyjnie wielkości historyczne muszą ulec przewartościowaniu. Postacie takie jak Karol Wielki lub św. Bonifacy ukażą się w nowym świetle, Winitrek, Irlandczyk, apostoł Niemiec, znany w historii jako św. Bonifacy zastąpił się dobrze Rzymowi. Zakładał biskupstwo i uzależniał je od Rzymu i króla Franków. Obydwu tym potęgom przeciwstawiało się duchowieństwo bawarskie i

mańska władza, rozumie się, jeżeli ona nie będzie wybieralna“.

„Podkreślamy, że sympatje kierownictwa katolickiej prasy Galicjan do Hetmana Pawła i jego Rodu uważamy za możliwe pogodzie z rzeczywistością lojalnym stosunkiem do państwa, w którym żyjemy, to znaczy do Polski, bo nawet w czasie, kiedy Hetman Pawło był przy władzy, to wojny z Polską nie chciał“...

Sfery nacjonalistyczne uważają całą dyskusję za propagandę ruchu hetmańskiego za „nie wiadomo“ pieniądze i w „niewiadomych“ celach.

Fr. Bl.

Jeden dzień „rozbrojonych“ Niemiec.

Podaliśmy onegdaj szczegóły propagandowych metod niemieckich: wszyscy nokoło zbroją się i czytają, aby napaść bezbronne Niemcy, one natomiast rozbrojone pragną tylko pokoju.

A tymczasem wystarczy podsumować co w jednym tylko dniu (10. listopada br.) donieśli o tem inni.

Więc najpierw londyński „Daily Mail“, który podaje:

„Niemcy przystępują do zorganizowania wielkiej fabryki samolotów, która zatrudni 30.000 pracowników. Mniejsza powstanie w obszarze nad Bałtykiem. Fabryka w Friedrichshafen wypuszcza już teraz dziennie 1—2 samolotów. W 1935 r. Niemcy posiadają będą okragło 25.000 aparatów“.

W tym samym dniu brukselska „La Nation Belge“ podała, co może szczególnie zainteresować Polskę:

„Odnosnie do katastrofy pewnego samolotu niemieckiego pod Gdańskiem doniesiono, że w wypadku tym utraciło życie 5 pasażerów. Dowiadujemy się z mlarodajnego źródła, że chodziło o aparat Junkersa typu „Goering“, który odbywał nocny przelot szkolny i z nieznannej przyczyny zapalił się w po-

wietrzu. Wbrew doniesieniom niemieckim w samolocie tym zginął kapitan-instruktor Erb wraz z 13 lotnikami-niemcami“.

Niewątpliwie interesująco brzmiało też doniesienie paryskiego „Journala“ również z 10 b. m. Podał on mianowicie:

„Stocznia Bussing und Daimlerwerke w Berlinie i Wrocławiu rozpoczęła produkcję szczególnie szybkich czołgów“.

Tosamo pismo doniosło pozatem o pospiesznym wykańczaniu pasa niemieckich umocnień granicznych, całkowicie wbudowanych pod ziemię. Nad granicą polsko-niemiecką pospiesznie kończy się budowę betonowych rowów strzeleckich.

Dodajmy do tego, że forsowna we wszystkich kierunkach budowa autostrad niemieckich ma wyłączne wojskowe cele na oku. Źródła zwłaszcza francuskie stwierdziły w ostatnim czasie gorączkową pracę nad poprawą dróg na całym pograniczu niemieckim; drogi te w obszarze granicznym celowo rozszerza się i prostuje. Podporządkowany obecnie jednolitemu kierownictwu na całą Rzeszę (major Hühnele) park samochodowy i motocy-

Projekt prawa małżeńskiego na widowni.

W prasie ukazała się wiadomość, że nowy dyrektor departamentu ustawodawczego w Ministerstwie Sprawiedliwości, prof. K. Lutostański, przystąpił do opracowania ustawy o małżeństwie, która ma być przesłana do Sejmu jako projekt rządowy jeszcze podczas bieżącej sesji.

Jak informują Katolicką Agencję Prasową, za podstawę do nowego prawa małżeńskiego ma posłużyć znany projekt ustawy małżeńskiej, wydany przez Komisję Kodyfikacyjną w opracowaniu jej referenta, prof. Lutostańskiego. Projekt ten, jak wiadomo, spotkał się z ostrym sprzeciwem nie tylko całej opinii katolickiej w Polsce, ale również i ze strony wyznań, jak np. Cerkwi prawosławnej.

(KAP.)

klowy odbywa stale ćwiczenia, także nocne, ze zgaszonymi światłami. (Havas).

Uzupełnijmy je doniesieniem, że słowny prawdopodobnie jedyny w Europie — profesor „wiedzy wojskowej“ na cywilnym uniwersytecie Ewald Banse wystąpił z nową książką p. t. „Go Niemiec powinien wiedzieć o zagranicy“. (Lipsk, nakład W. Lindner). Książka wywołała niepokój zwłaszcza w Anglii, jej główna część rozważa mianowicie możliwość najazdu Anglii przez Niemcy. Autor uważa rzecz za wykonaną a wypowiada pogląd, że jego zdaniem Niemcy zdobędą należne im stanowisko w świecie tylko po zniszczeniu imperium brytyjskiego, do czego wobec tego winni dążyć wszelkimi środkami.

Oto pokłosie rozbrownienia jednego tylko dnia listopadowego w Niemczech. Dodajmy też, że z dniem 9. listopada br. ustanowiono w Niemczech nowy związek elitarny o charakterze zakonu ze szczególnie uprzywilejowaną odznaką, a mianowicie „Zakon krwi“ (Blutorden). Związek obejmuje uczestników pierwszych walk budzącego się hitleryzmu, także poległych w tych walkach i ich spadkobierców. Osoby te prócz innych przywilejów otrzymują rocznie pół miliona mk do równego podziału. (ab).

Berlin. (PAT). W porcie wojennym Wilhelmshafen oddano dziś do służby nowy krążownik niemiecki „Admiral Scheer“ (krążownik 6). Kanclerz Hitler przesłał komendantowi pancernika telegram, w którym wyraził przekobanie że załoga jego okaże się godną ducha, jaki ożywiał marynarkę niemiecką w bitwie jutlandzkiej.

Na siemiach Rępliej.

Pan Prezydent na polowaniu
zastrzelił 107 sztuk zwierzyny.

Pan Prezydent Rępliej wziął udział w polowaniu na terenach majątku Złotniki Wielkie w Kaliskiem. Polowano na zające, bazyli, kuropatwy i lisy. Ubito 700 sztuk zwierzyny. Największa ilość, bo 107 sztuk różnej zwierzyny ubił P. Prezydent Mościcki. Polowaniem kierował St. Wyganowski z Warszówki.

Zabytek przyrodniczy Helu.

Przepięknym zabytkiem przyrodniczym Helu jest mało znany w głębi kraju wspaniały okaz drzewa mamutowego (Sequoia gigantea), hodowanego w szkółce leśnej nr. 1, tuż przy końcu toru kolejowego. Drzewo mamutowe należało do odmian cyprysowych, uważane tam było dotychczas za olbrzymią tuję. Podczas ostrej zimy w roku 1928, drzewo mamutowe na Helu srodze ucierpiało, obecnie jednak powraca do stanu normalnego i na nowo wypuszcza pędy. W Polsce drzewo mamutowe jest rzadką osobliwością. W całym kraju znajdują się tylko cztery okazy. Okaz w Klaninie (miejscowość pomiędzy Puckiem a Krokową) liczy około 75 lat, ma 30 metrów wysokości i 4,2 m. w obwodzie. Ojczyzną drzewa mamutowego jest Kalifornia, w kraju macierzystym drzewo osiąga olbrzymich rozmiarów do 120 metrów wysokości i 16 metrów obwodu.

„Za wiele złego na jednego“.

Dwa procesy Rudrofa toczą się jednocześnie.

Przed sądem karnym we Lwowie rozpoczął się proces ziemianina Rudrofa, oskarżonego o oszustwo i sprzeniewierzenie. Akt oskarżenia zarzuca Rudrofowi, iż w latach 1929 do 1934, jako zawiadowca spółki „Brody“ zataił na szkodę współudziałowców m. in. Banku Gospodarstwa Krajowego dochody spółki oraz, że będąc właścicielem 92 i pół procent udziałów spółki, celem osiągnięcia dla siebie na własność udziałów Banku Gospodarstwa Krajowego, przedstawił fałszywe, na podstawie niegodnych z rzeczywistością bilansów, straty spółki i kupił te udziały za cenę wielokrotnie niższą od ich faktycznej wartości. Po odczytaniu aktu oskarżenia, obejmującego 31 stron druku, przedstawiono do przesłuchania oskarżonego, który zaznaczył, że nie poczuwa się do winy, a zapytany o szereg szczegółów przez przewodniczącego, zaskania się częściowo niezapamięcia.

Niezależnie od powyższego procesu toczy się już od kilku dni we Lwowie proces skarbowy przeciw Rudrofowi, oskarżonemu o niezaplacenie grzywny 2 i pół milj. zł., nałożonej przez izbę skarbową we Lwowie z powodu zatajenia zysków.

Icek inkasent zdefraudował 15.000 zł.

Kupcy nalewkowscy w Warszawie mieli specjalistę do inkasowania należności w osobie nigdzie niemeldowanego Ieka Majerowicza. Komornik nie potrafił wyciągnąć pieniędzy, a Majerowicz zawsze przynosił całą należność, pobierając za inkaso duży procent. Nic dziwnego, że Majerowicz cieszył się olbrzymim powodzeniem wśród wierzycieli i znienawidzony był przez wszy-

stkich dłużników. Ostatnio powierzono Majerowiczowi wyegzekwowanie kilkudziesięciu rachunków na sumę około 20.000 zł. — Majerowicz zajął się tak energicznie inkasem, że nawet zlicytował kilku dłużników, zainkasowawszy około 15 tys. zł. Majerowicz znikł bez śladu, prawdopodobnie uciekł do Palestyny, a zrozpaczeni kupcy nie mogą doczekać się pieniędzy, zawiadomili policję, która rozesłała za zbiegłym listy gończe.

Proces trwający 16 lat

W 1912 r. obywatel ziemski z pow. rypińskiego, Witold Rutkowski sprzedał 39 włókno wy majątek, Radzynek, niejakiemu Cohnowi. Wkrótce po tej transakcji zmarł. W 1918 r. spadkobiercy wystąpili do sądu o obalenie aktu sprzedaży na tej zasadzie, że Rutkowski podczas sporządzania go był obłąkany. Sprawa wciąż odraczana, wielką się 16 lat. Sąd Okręgowy oddał pretensje spadkobierców. Onegdaj proces doczekał się rozprawy merytorycznej w Sądzie Apelacyjnym. Cohn już również nie żyje i w sprawie jako strony występują spadkobiercy Rutkowskiego przeciw spadkobiercom Cohna.

Zgon mistrza w potykanu szpilek.

W tych dniach zmarł w szpitalu więziennym w Warszawie J. Paliczewski, który był prawdziwym utrapieniem władz więziennych. Paliczewski uchodził za mistrza w potykaniu szpilek, widelców i łyżek i wskutek tego był 7-krotnie operowany. Chwalił on się przed towarzyszami niedoli, że zawsze ma możliwość przedostania się do szpitala więziennego. Wobec tego rozłożono nad nim specjalną kontrolę, ale mimo to znowu połknął łyżkę. Oddany do operacji obecnie życie zakończył. Paliczewski odbywał ostatnio karę 6-letniego więzienia za zabójstwo.

—oo—

ZGON DWU OFIAR KATASTROFY SAMOCHODOWEJ KOŁO POZNANIA. W ciągu nocy zmarły dwie ofiary katastrofy samochodowej pod Komornikami. Są to St. Oczkowski i Z. Górski.

SPLONEŁA FABRYKA W BIAŁYMSTOKU. W fabryce sukna w Białymstoku wybuchł w poniedziałek popołudniu pożar. Na miejsce przybył oddział straży pożarnej z całego okręgu białostockiego. Po dłuższych zabiegach udało się wprowadzić ogień zlokalizować, fabryka jednak wraz z urządzeniami trzeciego piętra splonęła z wszystkimi zapasami sukna doszczętnie. Kilku strażaków w czasie akcji ratunkowej odniosło poparzenia. Przyczyna pożaru nie jest ustalona. Wskutek pożaru 130 robotników zostało pozbawionych pracy.

KOMBINOWANE BILETY KOLEJOWO LOTNICZE. W ministerstwie komunikacji rozpatrywany jest projekt wprowadzenia kombinowanych biletów lotniczo-kolejowych. Sprawa ta rozstrzygnięta będzie na międzynarodowej konferencji kolejowej, która rozpoczyna się 15 bm. w Paryżu.

WYROK NA BANDYTĘ W TARNOWIE. Sąd karny w Tarnowie skazał Mariana Wójcika z Dębicy, oskarżonego o kradzież biżuterii na szkodę R. Krupickiej, którą usiłował w czasie napadu udusić, na 3 lata więzienia i pozbawienie praw na przeciąg 6 lat.

KOWAL WYRABIAŁ FAŁSZYWE 50-GROSZÓWKI. Policja tarnowska aresztowała F. Machetę, kowala z Melsztyna, podejrzanego o wyrabianie fałszywych 50-groszówek. Wspólnik aresztowanego, Wiktor Szlag, zbiegł i jest poszukiwany przez policję na terenie powiatu brzeskiego.

PIJANY LOKIETEK SZALAŁ W KAWIARNI. Głośny przywódca bojówek terrorystycznych sanacyjnych socjalistów, dr. Lokietek w okresie święta narodowego upił się jak zwykle,

Z całego świata.

Kardynał Prymas Hlond u Ojca św.

W dniu 12 b. m. Ojciec św. przyjął na audjencji Ks. Kardynała Augusta Hlonda, z którym rozmawiał w ciągu półtorej godziny. Papież zastanawiał się nad sytuacją ogólną, nie szczędząc życzliwych słów pod adresem Polski, a wspominając wczorajszą rocznicę odzyskania przez Rzeczpospolitą niepodległości, życzył jej wszelkiej pomyślności. Ks. Kardynał Hlond opowiadał Ojcu św. m. in. o swoich wrażeniach z Kongresu Eucharystycznego w Buenos Aires. Nawiązując do tego, Pius XI ponownie wyraził swe zadowolenie z obchodu tak uroczystego, tak budującego i tak owocnego w następstwie dla dusz. Następnie Papież z wielkim uznaniem wspominał o pracach zgromadzenia Salezjanów w Ameryce Południowej i, kończąc audjencję, błogosławił Ks. Kardynałowi, jego archidiecezjom i całej Polsce w słowach pełnych ojcowskiego umiłowania naszego kraju. Ks. Kardynał Prymas Hlond pozostaje we Włoszech do 19 listopada. W nadchodzący piątek uda się aeroplanem do Cagliari na Sycylii, gdzie przewodniczyć będzie uroczystościom salezjańskim. Po powrocie do Rzymu dokona w niedzielę koronacji obrazu Matki Boskiej Połajki. (KAP.).

Ślubowanie prezydenta Argentyny na Kongresie Eucharystycznym.

O szczegółach przepięknych uroczystości podczas Międzynarodowego Kongresu Eucharystycznego w Buenos Aires donoszą jeszcze teraz korespondenci, którzy podczas kongresu nie mogli, siłą rzeczy, podobać nawałowi pracy i zebrać dokładnych wiadomości o manifestacjach setek tysięcy ludzi. Krótką wzmianką n. p. zaznaczono poprzednio ślubowanie prezydenta republiki argentyńskiej, złożone w dniu 14 paźd. po procesji w parku Palermo wobec milionowego tłumu. Z tego ślubowania, ujętego w formie modlitwy warto przytoczyć choć kilka następujących ustępów: „Panie wszechświata. Boże narodów, ludów wielkich i małych, który stworzyłeś świętość, wiodącą człowieka pośród nieprzeniknionych tajemnic życia. Boże ewangelji, który każesz wysławiać nadzieję natury w każdej wiosnie i nadzieję ludzkości w każdym dziecku... Wysłuchaj. Panie, modlitwy synów Twoich, wysunięty jednak przez swoich współobywateli na ich czoło, aby kierować ich losami na mglenie oka wśród tego bezustannego wiru światów, kierowanych Twoją Boską wolą: ten, któregoś wybrał na głowę tych braci, którzy mieszkają w tem wspaniałym dziedzictwie użyżonym Argentynie, kom. który już Ciebie wzywał w przyszłość, że będzie wiernie i sprawiedliwie służył swojemu ludowi — przychodzi w tej chwili z nim razem, aby złożyć tu publicznie, szczerze i uroczyste świadectwo swojej wdzięczności, swojej wiary i swojej miłości... a przychodzi na skrzydłach podniesionych uczuć, aby wypowiedzieć Ci swoje cale uwielbienie i swoje przyrzecze-

nie, że codziennie starać się będzie zasłużyć na coraz troskliwszą opiekę Twoją...“.

Prośba prezydenta o opiekę Jezusa Eucharystycznego nad narodem argentyńskim trwała przeszło kwadrans.

„Osservatore Romano“ o masakrach hiszpańskich.

Kancelaria biskupa w Oviedo ogłosiła spis kapłanów, którzy zostali zamordowani podczas krwawych dni w Asturji. W spisie tym figuruje trzech kanoników, siedmiu proboszczów, pięciu zakonników, poza tem sześciu kleryków oraz ośmiu braci szkolnych.

W specjalnym artykule naczelnym podnosi ostatnio „Osservatore Romano“ w imię ludzkości gwałtowny protest przeciwko niedawnym masakrom hiszpańskim, w których zginęło okrutnie umęczonych trzydziestu pięciu kapłanów. „Zbrodnie te nie mają odpowiednika nawet w rewolucji francuskiej, podczas której nie palono jej ofiar ani nie profanowano ich ciał przez wystawianie na sprzedaż z uciążliwymi napisami. Odpowiedzialność za masakry w Hiszpanji ponoszą nie nihilści i anarchiści, lecz wybitni politycy i partje, liczące się ze swymi przyszłymi zamierzeniami dojścia do władzy. Kończąc swój artykuł „Osservatore Romano“ zauważa, że często nadużywane chwalebne miano męczenników słusznie mogłoby być zastosowane do kapłanów hiszpańskich, prześladowanych dia tego tylko, że są wierzącymi, że są sługami ołtarza i że padali bez drżenia, przebacząc swym oprawcom i przemierzając ich imiona. (KAP.).

Otwarcie międzynarod. kongresu prawników w Citta del Vaticano.

Sekretarz stanu kardynał Pacelli dokonał w poniedziałek uroczystego otwarcia w bazylice Apollinarego pierwszego międzynarodowego kongresu prawników, który został zwołany z okazji 700-tych rocznicy dekretołów Grzegorza IX i 1400-tych rocznicy kodeksu Justyniana. Na uroczystości otwarcia byli obecni: 10 kardynałów, przedstawiciele korpusu dyplomatycznego oraz cały szereg wybitnych osobistości.

Zmiana konstytucji dla króla jugosłowiańskiego.

Prasa donosi z Białogrodu, iż zamierzona jest zmiana konstytucji, która by umożliwiła 11-letniemu królowi Pietrowi powrót do Anglii dla kontynuowania nauki w szkołach angielskich, przerwanej wskutek tragicznej śmierci jego ojca króla Aleksandra.

Antyjapońskie demonstracje w Szanghaju.

W czasie pogrzebu pewnego Chińczyka w Szanghaju, który zmarł wskutek ran odniesionych w walkach pod Czeapei, doszło do manifestacji antyjapońskich. W kondukcie żałobnym niesiono transparenty z napisami antyjapońskimi. Gdy uczestnicy pochodu usiłowali przedostać się z chińskiej dzielnicy miasta do międzynarodowej wkończyła policja, rozpraszając demonstrantów. Po pogrzebie grupa Chińczyków usiłowała napaść na sklepy japońskie, sprzedające towary japońskie. Aresztowano 65 osób.

Wybuch 7.500 funtów prochu.

W jednym z kamieniołomów na wyspie Catalina, należącej do archipelagu Salomona eksplodowało 7.500 funtów prochu podczas przeladowywania go z blaszanek do worków. Wskutek wybuchu zginęło 6 robotników a 2 odniosło ciężkie obrażenia. Jeden robotnik, na którym zapaliło się ubranie zdołał się uratować, skacząc do morza.

„Mechaniczna trumna“.

Nowa broń do mordowania ludzi.

Porucznik Martal w Londynie dokonał nowego wynalazku. Chodzi mianowicie o miniaturowy tank, który ma 90 cm. szerokości i 2 m. długości, a zaopatrzony jest w czterokrotny motor. Siega on zaledwie kolan dorosłego człowieka. Z przodu czolg ten, nazwany przez wynalazcę „mechaniczną trumną“, posiada karabin maszynowy. Koła wojskowe przywiązują dużą wagę do tego wynalazku.

Niezwykła poczytność książek katolickiej.

Słynną książkę zmarłego biskupa z Rottenburga Kepplera „Mehr Freude“ (Więcej radości), sprzedano dotychczas w 190.000 egzemplarzy. Nakład ten dotyczy tylko wydawnictwa w języku niemieckim i nie obejmuje przekładów na liczne języki cudzoziemskie. Na Boże Narodzenie przygotowywane jest tłumaczenie na język estoński. (KAP.).

Złóż składkę na Arcybiskupi Komitet Ratunkowy!

Sport.

Tabela zawodów o mistrzostwo Ligi.

Niedzielne mecze o mistrzostwo Ligi wyjaśniły sytuację u dołu tabeli. Do klasy A. spadnie prawdopodobnie mimo wyniku remisowego Legia Podgórze.

	gier	st. kpt.	st. br.
1) Ruch	22	36:8	90:29
2) Cracovia	21	27:15	43:32
3) Wisła	21	26:16	52:33
4) Pogoń	21	24:18	38:36
5) Garbarnia	20	23:17	46:32
6) Warta	21	22:20	49:42
7) Legia	21	22:20	33:30
8) Ł. K. S.	20	19:21	29:39
9) Polonia	21	18:24	30:42
10) Warszawianka	21	17:25	26:49
11) Podgórze	21	15:27	36:50
12) Strzelec	22	3:41	15:73

W tej tabeli nie uwzględniamy prawdopodobnego walkoweru z meczu Pogoń—Wisła na korzyść Pogoni. Na razie aż do weryfikacji wydziału gier dyscypliny podajemy wynik 1:0 dla Pogoni.

Sportowe bajeczki sowieckie

Niedawno włoski dziennik sportowy „Gazzetta dello Sport“, opierając się na informacjach sowieckich, podał wiadomość o pobiciu rekordu światowego Wajsówny przez sowiecką lekkoatletkę Liakową. Ta ostatnia miała, jak twierdził dziennik, osiągnąć w dysku 45.15 metrów, bijąc w ten sposób wyrubowany rekord światowy Wajsówny. Po sprawdzeniu okazało się, że „lekkoatletka“ sowiecka jest w rzeczywistości mężczyzną nazwiskiem Liakow. Istotnie na zawodach lekkoatletycznych Liakow osiągnął w rzucie dyskiem 45.15 m. ale nie jest to naturalnie żaden rekord światowy. — Podobnych bajeczek sportowych puszczają źródła sowieckie bardzo wiele. Do nich zaliczyć należy owe „tatarskie“ wieści o milionowych rzeczach sportowców sowieckich i t. d.

ZAWODOWA REPREZENTACJA BELGIJ ROZEGRA PIERWSZY MECZ Z POLSKĄ.

Jak już donosiliśmy, belgijski Związek Piłki Nożnej postanowił wprowadzić profesjonalizm. Uchwała ta obowiązywać będzie dopiero od przyszłych mistrzostw t. j. od sierpnia 1935 roku. Reprezentacja Belgii, składająca się z graczy zawodowych rozegra pierwszy swój mecz międzypaństwowy z Polską w początkach września roku przyszłego.

Złóż składkę na powodzian

Komunikacja Zeppelinem dokoła świata.

Amerykańskie Towarzystwo Zeppelinów „Goodyear“ w Aeron przystępuje do zrealizowania wielkiego planu komunikacyjnego, który objąłby cały świat. Czas przelotu podany jest na mapie w godzinach. Towarzystwo „Goodyear“ przypuszcza, że po pierwszych pomyślnych próbach otrzyma poparcie finansowe ze strony rządu Stanów Zjednoczonych.

Historycy sztuki o „wikarówce“

Dziwnem się wydaje, że „I. K. C.“ przeoczył zebranie Koła Historyków Sztuki, które odbyło się w ub. sobotę w dolnej sali Uniwersytetu Jagiellońskiego. Wynik byłby go może pewnych rzeczy pouczył, a inne przypomniał. Zebranie, którego tematem była niestarzejąca się sprawa „Wikarówki“ zagał prez. prof. dr. Szydłowski. Historyczny wywód sprawy od czasów lokacji miasta a więc od roku 1227 rozwinął p. Dr. Dobrzycki. Udowodnił on, iż na miejscu dzisiejszej wikarówki istniał od dawna dom a od r. 1757 dom ten był dwupiętrowy. Wykazał to na podstawie b. ciekawego tomu opisów lustracyj kościoła Mariackiego z owego czasu. W ten sposób jedna bodaj sprawa wysokości domu została ustalona.

Zebrani ujrzeli następnie na ekranie fotografie odskanowanej absydy kościoła — i to z różnych punktów Małego Rynku. I cóż się okazało? — Cytuję tu słowa sprawozdawcy: „Jeden widok tej abasydy jest dobry, niektóre niestety nie są korzystne, jeśli już nie wprost fatalne“. — Mój Boże, pomyślałem sobie: to aż zburzenia tego domu potrzeba na to, by się o tem przekonać!

Dyskusja potoczyła się żywo, a na udokumentowanie swego pomysłu prez. Koła prof. Szydłowski przeczytał 3 punkty — niedawno uchwalone na innym zebraniu (urzędowym). — Nie wtajemniczeni dowiedzieli się przy tej sposobności, iż odbyło się znowu posiedzenie Wojewódzkiej Rady Konserwatorskiej (pierwsze odbyło się 15. 9. br. na miejscu, na budowie) i na tem wtórnym posiedzeniu zapadła uchwała, iż 1) plac po zburzonym domu może być zabudowanym na nowo, 2) nowy dom musi być znacznie krótszy, wreszcie trzeci punkt całkiem obojętny dla sprawy. — Zastanawiać musi przede wszystkim, dlaczego ta sama Rada po raz drugi odbywa posiedzenie w tej samej sprawie. Dlaczego, mimo iż plany wikarówki otrzymały klauzulę odnośnego konserwatora a za wiedzą konserwatora generalnego roztrząsa się jeszcze raz sprawę już załatwioną. Widocznie jednak opinia p. konserwatora okazała się zbyt mało wartościową — albo komuś była potrzebna opinia wprost przeciwna.

Ta sama dziwnie tajemnicza siła działa i na Radę artystyczną, która w dniu 5 bm. w rozbieżności swych opinii poszła tak daleko, iż jej przewodniczący nie mógł wyłuskać jakiegokolwiek myśli kierowniczej dla sprawy. Gdy jeden z członków prosił o reasumpeję uchwały Rady miasta co do odstąpienia części gruntu pod budowę „wikarówki“, drugi prosił o omówienie „kubieczności“ wikarówki. Był to jeden z wesołych punktów dyskusji.

Rozumie się samo przez się iż takie przewlekanie sprawy do niczego nie prowadzi. — Czynniki kierujące są prosto wprowadzone w jakąś ślepa ulicę. Tylko energiczna ręka zdola położyć kres dalszemu chaosowi. Ale czy zechce?... Fr. M.

Gdy jeden z członków prosił o reasumpeję uchwały Rady miasta co do odstąpienia części gruntu pod budowę „wikarówki“, drugi prosił o omówienie „kubieczności“ wikarówki. Był to jeden z wesołych punktów dyskusji.

Rozumie się samo przez się iż takie przewlekanie sprawy do niczego nie prowadzi. — Czynniki kierujące są prosto wprowadzone w jakąś ślepa ulicę. Tylko energiczna ręka zdola położyć kres dalszemu chaosowi. Ale czy zechce?... Fr. M.

Radio.

KONCERT CHÓRU KATEDRALNEGO KS. D-RA GIEBUROWSKIEGO. Jeden z najlepszych zespołów kościelnych, — Poznański chór

ks. dr. Gieburowskiego wystąpi w środę dnia 14 listopada o godz. 18.15 przed mikrofonem poznańskim z programem złożonym z pieśni religijnych Gomółki, Szamotulskiego, Zielińskiego, Orlando Lasso, Palestriny i Tinela.

KOBIETY OBRADUJĄ. Tegoroczny sezon letni był jakby manifestem międzynarodowych organizacji kobiecych, które dzięki zjazdowi i obradom dały poznać światu swą imponującą liczbę. Przedmiotem obrad wszystkich organizacji były przede wszystkim dwie troski: utrzymanie pokoju i obrona praw kobiet do pracy. Międzynarodowa Rada Kobiet poświęciła również wiele uwagi bezrobociu młodzieży, oraz konieczności zwiększenia liczby kobiet w delegacjach na dorocznych konferencjach Międzynarodowego Biura Pracy. Krótkim sprawozdaniem z Międzynarodowych Zjazdów Kobiecych będzie odczyt radiowy w dniu 14 listopada o godz. 17.25 w ujęciu p. St. Adamowiczowej.

Programy stacji radiowych.

Czwartek 15 listopada 1934.

Kraków, (304.3) G.: 6.45 Audycja poranna z Warszawy; 7.40 Zapowiedź programu; 7.50 Koncert reklamowy; 11.57 Sygnał czasu, hejnal z Wieży Marij. 12.03 Transmisja z Warszawy; 12.10 Transmisja z Wilna; 12.30 Transmisja z Warszawy; 15.35 Lokalne komunikaty; 15.45 Płyty; 16.45 Transmisja z Warszawy; 17.50 Skrzynka pocztowa; 18.00 „Miasto bez ojezyny“, pogadanka; 18.10 Wiadomości bieżące; 18.15 Koncert z Warszawy; 18.35 Płyty; 18.45 Transmisja z Warszawy; 19.00 Płyty; 19.20 Feljton aktualny z Warszawy; 19.30 Płyty; 19.45 Program na dzień następny; 19.50 Wiadomości sportowe z Warszawy; 19.56 Lokalne wiadomości sportowe; 20.00 Transmisja z Warszawy; 22.00 Koncert reklamowy; 22.15 Transmisje z Warsz.; 22.45 Odczyt: „Krajobraz polski jako dzieło rąk ludzkich“; 23.00 Transmisje z Warsz.

Lwów, (377.4) G.: 6.45 Audycja poranna z Warszawy; 16.30 Mały recital fortepianowy; 17.50 „Listy i programy“ w opr. dyr. Petry'ego 18.05 Rozmowa z Tuwimem; 22.45 „Fortepian Chopina“.

Warszawa, (1345) G.: 6.45 Pieśń „Kiedy ranne wstają zorze“; 6.50, 7.08, 7.25 Muzyka poranna z płyt; 6.52 Gimnastyka; 7.15 Dziennik poranny; 7.35 Chwilka pań domu; 7.40 Zapowiedź programu; 7.50 Koncert reklamowy; 11.57 Sygnał czasu; 12.00 Hejnal; 12.03 Przegl. prasy; 12.10 Pogadanka dla dzieci z Wilna; 12.30 Poranek szkolny; 13.00 Dziennik połudn.; 13.05 Z rynku pracy; 13.10 D. c. Poranek; 15.30 Wiadomości o eksporcie polskim; 15.35 Przegląd giełdowy; 15.45 Muzyka z płyt; 16.45 Nauka języka francuskiego; 17.00 Teatr wyobraźni: „Hauka szuka drogi do szczęścia“; 17.50 Skrzynka pocztowa; 18.00 Pogadanka rolnicza; 18.15 Koncert; 18.35 Utwory wiolonczelowe; 18.45 Co czytać; 19.00 Płyty; 19.20 Feljton aktualny; 19.30 Płyty; 19.45 Program na dzień następny; 19.50 Wiadomości sportowe; 20.00 Muzyka lekka; 20.45 Dziennik wieczorny; 20.55 „Jak pracujemy w Polsce“; 21.00 Koncert wieczorny; 21.45 „Pogod na świat“; 22.00 Koncert reklamowy; 22.15 Lekcja tańca; 22.45 Gawęda z angielskimi słuchaczami; 23.00 Wiadomości meteorologiczne; 23.05 D. c. muzyki tanecznej.

Katowice, (395.8) G.: 15.35 Wiadomości gospodarcze; 17.50 Pogawędka Głoci Heli z dziećmi; 18.00 Feljton sportowy; 22.45 Karlikowa poczta.

Dziś na ekranie teatru świetlnego „UCIECHA“ Starowiślna 16.

Sensacja i atrakcja najwyższej klasy. Artysta światowej sławy słynny śpiewak wiedeński Ryszard TAUBER, w fenomenalnym filmie.

Marzenia miłosne

Stein. W głównych rolach R. Tauber, J. Baster, Karl Esmond. Muzyka Franciszka Schuberta. Leise fichen meine Lieder. Niedokończona symfonia.

Stosownie do plebiscytu w którym 99% gości „Uciechy“ wypowiedziało się za wprowadzeniem orkiestry do specjalnych filmów. Znana z występów w Polskim Radio orkiestra kameralna Dr. Adama Hermana odegra przed filmem Fantazję z utworów Schuberta (z filmu Marzenia miłosne). — Uwaga: Koncert ork. o godz. 7 i 9 wiecz. przez pierwszy kilka dni.

Osiedla i osadnictwo na Pomorzu.

IV. naukowy zjazd pomoroznawczy wzbogacił piśmiennictwo nasze opracowaniami licznych zagadnień z gospodarki wiejskiej na Pomorzu. Niesposób naraz omówić te wydawnictwa i referaty, wydane nakładem „Instytutu Bałtyckiego“ w Toruniu.

Typy i rodzaje osiedli wiejskich na Pomorzu omówiła Maria Kielczewska. W Borach Tucholskich i na Pojezierzu istnieją przysiółki, skupienie zagród niżej 50 i bez planowego układu. W obszarach skolonizowanych w XIV i XV w. na Kociewiu, w Dziadłowskim i u Krosnadrów są ulicówki, wsie planowo rozmieszczone gospodarcze domy przy „ulicy“, a za domami rola. Do skupionych osiedli należą i osiedla dworskie, najgęściej skupione w Ziemi Chełmińskiej, mniej ich ale też sporo koło Tazewa, Starogardu i Świecia.

Nowszego pochodzenia są osady rozprószone, z położeniem przypolnym, rozciągają się na obszarach osuszonych i odlesionych w XIX w. Jestto uprzywilejowany typ osadnictwa, wywołany już to komasacją, to znów podziałem pól. Charakteryzują one okolice Wąbrzeźna i południową stronę puszczy Darłubskiej.

Osobne grupy tworzą osiedla parcelacyjne, utworzone wzdłuż głównych dróg, a wprowadziła je niemiecka komisja kolonizacyjna na pół-

nocnej części Pomorza. Jej śladem poszła i polska parcelacja, która w latach 1930—32 stworzyła w powiecie morskim 528 osiedli w 29 gminach, a najmniej w tucholskim, bo w 8 gminach 95 osiedli.

Współczesne osadnictwo (Franc. Dziedzić) wywołał przyczyną demograficzną, socjalną (głód ziemi, ucieczka ze wsi, powrót na wieś), państwowe i gospodarcze. Badacz podkreślił, że „zjawisko ucieczki ze wsi, groźne dla Zachodu Europy, jest nie groźne w naszej strefie“. Nas interesuje przede wszystkim narodowy charakter osadnictwa. Osady komisji niemieckiej znajdują się na urodzajnej płycie chełmińskiej, między Toruniem a Grudziądzem i na wschód od tego obszaru.

„Dotychczasowa praktyka osadnictwa Okr. Urzędu Ziemińskiego wykazuje, że rocznie parcelowano średnio 5.600 ha. Przy tym trybie... trzeba czekać prawie jedno pokolenie (około 22 lat), aby wyzerpać ustawowy zapas ziemi“. Ale tempo to było różne, bo w r. 1927 osadzono 15 tys. ha, a w r. 1931 tylko 1.000 ha. „Przy pierwszym tempie można istniejący zapas ziemi osadzić w ciągu lat 8, przy drugim — lat 120“. Autor popiera typ gospodarstwa t. zw. jednokomowego o powierzchni średnio 6 ha. Typ ten bardzo częsty w Polsce śródlądowej, ma warunki rozwoju także w ziemi przymorskiej.

Bardzo żywotywny pomysł podał w końcu, mianowicie: stwórzmy Towarzystwo Przyjaciół Osadnictwa. „Chodzi o wyrobienie metod i tradycji grupowego wychodźstwa osadniczego rol-

ników z województw przeludnionych do województw rzadziej zaludnionych, aby te nie mogły stanowić terenu wychodzącej z zewnątrz państwa ekspansji“.

Wiktor Bronikowski („Czynniki postępu osadnictwa“) przypomniał, że „rok 1926 jest już świadkiem ożywionej parcelacji urzędowej, to trwało aż do 1929 roku włącznie, poczem osłabło“. Przeważającą rolę gra tu parcelacja rządowa (77%), mniejsza prywatna (18%), a najmniej działa Państwowy Bank Rolny (5%). Stosowano zasadniczo 15-hektarowe gospodarstwa.

„Stan posiadania ziemi na Pomorzu i w półn. części Poznańskiego według narodowości“ zilustrował Antoni Wrzosek słowem, tabelami i barwną mapą. Z ilustracji tych wynika, że na wymienionym obszarze 348 gmin wiejskich i 593 obszarów dworskich nie posiada wcale własności niemieckiej, własności zaś polskiej niema zupełnie w 17 gminach, ale aż 187 obszarach dworskich. Liczby ostatnie należy koniecznie zmniejszyć dla dobra państwa i narodu polskiego. Silna domieszka własności niemieckiej występuje w sąsiedztwie granic W. M. Gdańska oraz w rozległym powiecie sępolińskim. Znamienne, że ludności niepolskiej było w roku 1931 na Pomorzu 10%, ale własności ziemskiej ta obca językiem ludność posiadała 22%, czyli że „na jednego Polaka przypadało wreszcie dwa razy mniejsza ilość ziemi niż na jednego Niemca“. Jeszcze gorzej jest w północnej części Poznańskiego (zaludnienia 14.5%, a własności

ziemskiej 30% posiadają Niemcy — a to źle dla nas). Jaskrawość tego stosunku aż odlepiła w powiecie tczewskim. „Niemca tu ani jednej gminy z przewagą ludności niemieckiej, jest zaś około 40 z większością niemieckiej własności“. W powiecie chodzieskim (Poznańskie) odsetek własności niemieckiej sięga 50% i tu stosunkowo znaczna ilość lasów jest w rękach niemieckich.

Zdz. Ludkiewicz („Struktura agrarna Pomorza“) wykazał, że „na całym Pomorzu ta kategoria majątków polskich daje cyfrę 114.000 ha, zaś majątków niemieckich 178.000 ha“. Dołączmy, że Niemcy zawsze gospodarzą sami, absenteizm (gospodarowanie przez niewłaścicieli bezpośrednio) jest tutaj zjawiskiem prawie nie spotykanym — skoro w dzierzawie naliczył L. tylko 16 wielkich majątków.

Zagadnieniu „gęstości zaludnienia i narodowości mieszkańców na Pomorzu“ poświęcił Bogdan Zaborski a) referat, b) skorowidz gmin województwa pomorskiego, i c) trzy bardzo szczegółowe mapy. Tutaj też zostały uwzględnione stosunki podatkowe.

Niemcy posiadają organizacje spółdzielcze, znakomicie podtrzymujące niemieckie. Oto w r. 1930 Niemcy mają w 216 spółdzielniach 13.330 członków, a Polacy w 235 członków 54.016. Pozornie u nas dobrze. Ale tylko pozornie. Bo w pozycjach bilansowych już widać klęskę naszą, bo w rezerwach stymy równo (P. 3.825.286 — N. 3.479.337), a wkłady w spółdzielniach wyniosły w r. 1929/30 w niemieckie-

Co słychać w Krakowie.

Sroda 14: Jozafata bm., Bogdana i Klementyna m.
Wschód słońca 6.54, zachód 15.46.
Długość dnia 8 godzin i 53 min.
Czwartek 15: Gertrudy p., Eugeniusza i Leopolda.
Wschód słońca 6.55, zachód 15.45.
Długość dnia 8 godzin i 50 min.

PRZYŁĄCZENIE APELACJI KATOWICKIEJ DO KRAKOWA. Rozesłała się niesprawdzona pogłoska o planie przyłączenia apelacji katowickiej do Krakowa. Ma to nastąpić z dniem 1 stycznia 1935 r.

SADZAWKA NA PLANTACH została w dniu wczorajszym opróżniona z wody i jej mieszkańcy łabędzi kaczki i ryb, które powędrowały na leże zimowe do zarządu plantacji miejskich.

NA OSTATNIM TARGU płacono za mleko niebieżer. litr 0.16—0.20, śmietana 0.80—1.20, śmietanka 0.50—0.80, ser zwykły kg. 0.60—0.80, masło deserowe 2.60—2.80, zwyczajne 2—2.20, jaja świeże sztuka 0.08—0.10, ziemniaki kg. 0.07—0.08, buraki ćwikł. 0.08—0.10, cebula 0.15—0.18, marchew 0.07—0.10, pietruszka 0.10—0.12, seler 0.15—0.20, jabłka kg. 0.40—1.10, gruszki 0.80—1.40, kury sztuka 2—3, kaczka żywa 1.80—2.50, bita 1.50—2.20, gęś żywa 3—4, bita 2.50—3.50, indyk i indyczka 2.50—6, kureczka para 1.50—2, zając w skórze sztuka 2.20—2.80, bez skórki 2—2.20.

NA TARGOWICY MIEJSKIEJ płacono w ub. tygodniu za jeden kilogram żywej wagi: buławy: od 42—64 gr. woli 52—60 gr., krowy 40—56; jałowki 42—64; cielęta 55—91; nierogacizna 65—85 gr.

Bitę wagi: nierogacizna 0.90—1.21 zł. Ze sprzedanych na targ zwierząt sprzedano: na konsumcję miejscową 1714 sztuk, na konsumcję innych gmin 51, pozostało niesprzedanych 18.

ZASŁABNIĘCIE 72 LETNIEGO STARUSZKA. Dnia 12 bm. o godz. 10 wezwane zostało Pogotowie Ratunkowe do Andrzeja Maciołka, lat 72, bez miejsca zamieszkania na ul. Lubież 3, który leżał na korytarzu tego domu jako chory na nogi. Maciołek został przewieziony przez Pogotowie Ratunkowe do szpitala św. Łazarza.

UMYSŁOWO CHORY ZBIEGŁ ZE SZPI TALIA. Dnia 12 bm. o godz. 18 Klemens Katarzyński, lat 31, umysłowo chory, zbiegł ze szpitala św. Łazarza i pobliż na ul. Lubież Józef Pietras, zam. w Mydlnikach. Katarzyński został przytrzymany przez policję i odstawiony do szpitala św. Łazarza.

NIE PILNOWAŁ SAMOCHODU. Koziół Antoni, Łobzowska 29, doniósł policji, że dnia 12 bm. o godz. 11 skradziono mu ze stojącego samochodu na Rynku Kleparskim futro ze skórek baranich, wartości 180 złotych.

ZŁAPANO „PTASZKA“ W KLATCE. Aresztowano Kohna Ludwika, lat 25, bez miejsca zamieszkania, na gorącym uczynku kradzieży mieszkaniowej u Władysława Słowika, przy ul. Starowiśniej 44, gdzie sprawca usiłował skraść z niezamkniętego mieszkania biżuterię oraz gotówkę łącznej wartości 2000 zł.

POD POZOREM PRZYJĘCIA DO SZPI TALIA. Banasik Marja, lat 59, zam. w Jeleniu 142 pow. Chrzanów, doniosła policji, że dnia 12 bm. o godz. 8 w czasie, gdy przechodziła ul. Kopernika przystąpił do niej

kiel 21 i pół miljonów, a w polskich tylko 13 miljonów. Idźmy dalej: spółdzielnie mleczarskie niemieckie w r. 1930 przerobiły 91.688.397 litrów mleka, gdy polskie dały zaledwie do 44.268.094 litrów. W dziale spółdzielni kredytowych ilość polskich spada bardziej niż niemieckich, ale wkłady? w polskich spadły w 1931 roku z 13 miljonów na 10 milj., w niemieckich zaś w tym czasie wzrosły z 17.9 milj. do 18.2 milj. złotych.

Weźmy jeszcze z zestawienia statystycznego kilka liczb z lat 1931 i 1932. Polskie spółdzielnie kredytowe liczbę członków zmniejszyły 43.205 — 38.640, niemieckie też, ale nieznacznie, bo z 9252 — 9099, udziały u nas spadły z 3.579 tys. na 3.363 tys. zł., u Niemców się podniosły z 2926 tys. do 3092 tys. zł. Udzielone kredyty wyrażają się na polskiej stronie liczbami 25.825 tys. — 22.791 tys. zł., na niemieckiej zaś: 29.151 tys. — 32.846 tys. Tu nasza rofania się u ich parcie naprzód zbyt jasne. A ilość członków w spółdzielniach mleczarskich u nas: 1708 — 1622, u nich zaś: 2336 — 2282, mimo spadku przecież nad nami górują. Weźmy cyfry obrotu (sprzedaży): polskie są: 8.096 tys. — 4.557 tys. zł., niemieckie: 13.070 tys. — 10.684 tys. zł.: Jakże nas biją! Mamy minąć także w spółdzielniach rolniczo-handlowych, jeśli straty w tysiącach złotych nasze wynoszą 891 i 839, a niemieckie 55 i 7, a podobny stosunek jest w nadwyżkach; na polskiej stronie 49 — 17 tys. zł., na niemieckiej 59 i 49 tys.

Obce miasto.

II. Pierwotnie drewniany kościół świętego Michała „na Skale“ w XIV wieku przebudowany został z cegły w stylu gotyckim. Najgłośniejszy może z kościołów Polski. Pierwotny jego przypada na te odległe lata dziejów, gdy historia i legenda nierozdzielnie się splatają. Tam rozegrał się krwawy dramat walki króla Śmiałego z biskupem św. Stanisławem. Tam Długosz sprowadza pustelników św. Pawła, którzy do dziś kościołem tym władali będą, a tam sam wielki historyk zesłaniem zapisał miejsce wiecznego spoczynku.

Tam królowie odprowadzają pielgrzymki przed koronacją dla prześlągnięcia wina króla Śmiałego i dla uproszenia dobrej dolgi dla kraju pod swym panowaniem. Tam w przebudowanym znowu w XVIII w. barokowym kościele narodził się mauzoleum, w którym spoczną prochy najzasłużniejszych mężów duchem i dziełami.

To „Skalka“. A tuż obok wznoszą się dwa kościoły, z których powstaniem mniej lub więcej pewnie — łączy się imię króla Kazimierza, ufundowane na miarę gorącej pobożności i ekstatycznej wiary ludzi ówczesnych: kościół św. Katarzyny i Bożego Ciała. Z podziwem i zadumą stajemy wobec ich ogromów i piękna. Takie Domy Boże stawiali tylko ludzie wielkich dusz i serc, planujących jakąś nadludzką wiarę i ewangeliczną ofiarność, ludzie niezłomnej woli. Takie Domy Boże to pomniki wysokiej inteligencji i potęgi materialnej ich twórców.

Kościół Bożego Ciała, pierwotnie drewniany, z kościołem XIV w. zmurowany, wysokością, rozmiarami, świetnością swej gotyckiej architektury podobny do kościoła Mariackiego, jak gdyby w pobożnym współzawodnictwie wzniesiony, należy wraz z kościołem św. Katarzyny do najpiękniejszych tego rodzaju kościołów w Polsce. W r. 1405 obiel kościół ten zakonny Kanonicy Regularni, 500 zgora lat temu. Nie mało przez to półtysiąclecie triumfów i zwycięstw przeżyła ta twierdza Bożej myśli, a z nią

jej zakonnicy piastunowie. Wiek XV ważny jest dla kościoła świętobliwym żywotem błogosławionego Stanisława Kazimierczyka, syna tego miasta i członka zakonu. Wiek XVII daje kościołowi opatrnościowego przeora, ks. Marcina Kłoczyńskiego, któremu zawdzięcza ta świątynia i wieżę i monumentalny wielki ołtarz i wspinały ołtarz-mauzoleum błog. Stan. Kazimierczyka i bardzo piękne stalle i kilkanaście ołtarzy i kilka wielkich obrazów. To wszystko fundacja jednego wielkodusznego człowieka. Gdzież my dzisiaj jesteśmy wobec tego potentata — my Karli!

Niestety, odbległszy, zapomnieli, wydali na ruinę ten świetny pomnik przeszłości. A utrzymywanie gmachu takiego wymaga funduszy ogromnych; księża ugania się napewno pod brzemieniem obowiązków, a ubodzy parafianie „stróżem“ kazimierczy nie mogą, choćby i chcieli, wspomóc czeligojnej świątyni. Inteligencji zaś i ludzi bogatych — chrześcijan — brak, wyemigrowali już dawno, jak z miejsca zapowietrzonego.

I jeszcze jeden kościół wielki, wspinały i starożytny wznosi się ponad inne na tej straconej polskiej placówce: kościół św. Katarzyny; fundacji króla Kazimierza, długo budowany, odbudowywany niejednokrotnie z ruin, do dziś właściwie nieskończony, jedna z najpiękniejszych świątyni gotyckich, w posiadaniu OO. Augustynów.

I znowu uderza nas ten rozmach niewstrzymany, ten pęd ku górze w architekturze gmachu; to duch, wylatujący wciąż ku niebu porwał za sobą i wolę ludzką i głązy kamienne. I znowu zastanawia ta monumentalność ołtarza wielkiego, a choćby i krąganków. I znowu mówi za siebie własny błogosławiony członek Zakonu, błog. Izajasz Boner. — I znowu boleśnie, ach, jak boleśnie wola do nas tu, jak i w innych tutejszych kościołach pustka, smutek, zimna pustka i w powszednie dni i w święta.

W. MOSSOCZY.

Dzisiaj i codziennie w kinoteatrze dźwiękowym „SWIT“

Wielki program niebywałych sensacji! — Najnowsza rewelacja. — Szczyt emocji.

Zemsta Dra Fu Manchu

Niesamowite przygody największego awanturnika i szarlatana, którego życie było jednym niesamowitym przestępstwem. W roli tytułowej genialny Warner Oland w innych rolach Jean Arthur, Neil Hamilton, William Austin.

W programie doskonałe dodatki dźwiękowe.

nieznany mężczyzna, który pod pretekstem wyrobienia jej karty do szpitala wyludził od niej kwotę 36 zł, poczem udał się z nią do szpitala, gdzie wrócił jej owinięte w papier rzekomo pieniądze, a sam zbiegł w niewiadomym kierunku. Jak Banasik przekonaliśmy się w papierze tym owinięte były bezwartościowe żelazne blaszki zamiast kwoty 36 zł.

— 000 —

ZAWIADOMIENIA I KOMUNIKATY.

W RAMACH TYGODNIA MISJOLOGICZNEGO wygłoszone zostaną w dalszym ciągu nast. wykłady: Sroda 14 list.: „Czy niektóre idee gospodarcze dałyby się uwzględnić w działalności misyjnej“ — Prof. dr. A. Bollaud, dyr.

WSH. i doc. U. J. Piątek 16 list.: „Szerzenie katolicyzmu na półwyspie Bałkańskim w wiekach średnich“ — Prof. U. J. dr. J. Dąbrowski. Sobota 17 list.: „Zmiany na Wschodzie“ — Prof. U. J. dr. T. Kowalski. — Wykłady odbywają się w sali Kopernika Coll. Nov. Początek o godz. 19. Wstęp wolny.

EKSPORT TOWARÓW DO KANADY. Izba przemysłowo-handlowa w Krakowie zawiadamia firmy tutejszego okręgu, zainteresowane w eksporcie towarów do Kanady, że w biurze Izby przegladane mogą wzory faktur, oraz zaświadczeń walutowych, wymaganych przez władze celne Kanady przy odprawie towarów nadchodzących z zagranicy.

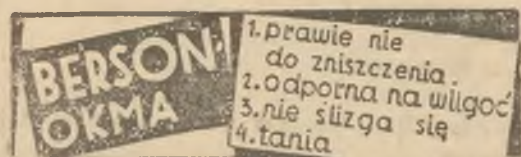
REPERTUAR TEATRU SŁOWACKIEGO.

Sroda: „Rzeczpospolita Poetów“.
Czwartek 15 listopada: „Lilla Weneda“.
Piątek 16 listopada: „Piękna Marsyljanka“.

REPERTUAR KINOTEATRÓW.

SWIT: Zemsta Dra Fu Manchu.
WANDA: „Viva Villa“ (Wallace Beery).
APOLLO: Maskarada.
SZTUKA: Koci pazur (H. Loyd).
UCIECHA: „Marzenia miłosne“.
SŁONKO: Dzieje grzechu.
PROMIEN: „Bunt młodzieży“ i „Tajemnica ogrodu zoologicznego“.
ADRIA: Czy Lucyna oweczyna.
BAGATELA: „Gniazdo zakochanych“ oraz rewja pt. Hoppa! Hoppa!
KINO DOMU ŻOŁNIERZA: 12, 14 i 15 listopada 1934 r. „Nie zdradzaj“.

Z TEATRU MIEJSKIEGO IM. J. SŁOWACKIEGO. Dzisiaj we środę na przedstawieniu popularnym, po cenach znizowanych komedia satyryczna L. H. Morstina „Rzeczpospolita poetów“ z Dyr. Osterwą w roli głównej oraz z udziałem całego zespołu artystycznego. Jutro w czwartek, po cenach najniższych, tragedia J. Słowackiego „Lilla Weneda“. W piątek, po cenach znizowanych, „Piękna Marsyljanka“ P. Berzona.

Odezwa ks. Metropolity

w sprawie święta młodzieży.

W niedzielę dnia 18 bm. cała Polska katolicka obchodzić będzie uroczystość św. Stanisława Kostki, Patrona Młodzieży Polskiej — W związku z tem Ks. Metropolita Sapięha wydał do duchowieństwa i wiernych archidiecezji odezwę, w której pisze m. in.:

„Jaka jest młodzież, taką będzie przyszłość Narodu i naszego Państwa. Dlatego z troską spojrzeć musimy na ogromne wysiłki wrogich mocy, by ją oderwać od Boga, wyrwać z pod opieki Kościoła św., zarazić materjałizmem i bolszewizmem, rzucić na pastwę rozpętanych namiętności i chęci używania. Troska nasza musi się spotęgować, gdy uświadomimy sobie, że te wysiłki synów ciemności nie idą na marne, bo niestety widzimy wokół siebie, słyszymy z opowiadań innych, czytamy w dziennikach, ile to dusz młodzieńczych stacza się na dno gędy moralnej, zepsucia obyczajów i zbrodni. To, choć pobieżne spojrzenie w oczy rzeczywistości wola do nas o czyn katolicki“.

Wzywawszy duchowieństwo i wiernych do wspólnego wysiłku nad wychowaniem młodego pokolenia i zaleciwszy nabywanie jubileuszowej jednodniówki w Kat. Stow. Młodzieży Męskiej. Arcypasterz dodaje:

„Dopomóżmy jej w zbożnych poczynaniach dla odrodzenia moralnego Polski przez młodzież, popierajmy naszą organizację, aby te szeregi dziesięciokrotnie się pomnożyły, współpracujmy z nimi w wykonywaniu ich charakterów. Spieszmy również z pomocą materialną, tak potrzebną katolickim organizacjom, które dziś mogą liczyć tylko na pomoc katolickiego społeczeństwa“.

W dalszym ciągu Arcypasterz wskazuje warunki, na jakich z okazji uroczystości młodzież męska może uzyskać odpust jubileuszowy i wzywa wszystkich Wiernych do gorących modlitw w tym dniu na intencję młodego pokolenia. Odezwa została odczytana z ambony w niedzielę 11 listopada we wszystkich kościołach Archidiecezji. (KAP).

Wybory uzupełniające w krakowskim Czerw. Krzyżu.

Onegdaj odbyło się w Krakowie kwartalne posiedzenie członków Komitetu Okręgowego Pol. Czerw. Krzyża w Krakowie, które wysłuchało sprawozdania prezesa. Z ciekawych momentów tego sprawozdania podkreślić należy wzrost ilości Kół Młodzieży Czerwonego Krzyża, których liczba wynosi obecnie w okręgu 350. Następnie omawiano sprawę budżetową. Jak wynika ze sprawozdania kasowego Zarządu Okręgowego, gospodarka funduszami była oszczędna i przewidującą. Kapitał rezerwowi wynosi obecnie złotych 55.134.77.

Dalszym punktem porządku dziennego była sprawa rezygnacji Prezesa Zarz. Okręgowego dyr. J. Kretschmera i Sekretarza Zarządu Okręgowego inż. J. Kołka, em. wicewojewody. Przemawiało w tej sprawie kilku uczestników zebrania, prosząc wymienionych o cofnięcie rezygnacji. Ponieważ dyr. Kretschmer i inż. Kołek nie uczynili zadość tej prośbie, przystąpiono do uzupełniających wyborów, których wynikiem jest wybór na Prezesa Zarządu Okręgowego Dr. M. Rządkiewicza, dyr. Izby Skarb. w Krakowie, na drugiego Wiceprez. pułk. Dr. Błażejewskiego, Szefa Sanitarnego DOK. V., a na Sekretarza Zarządu Okręgowego Dr. N. Butrymowicza, Komendanta 5. Szpitala Okręgowego w Krakowie.

Niepokoje na uniwersytecie.

W dniu wczorajszym na Uniwersytecie Jagiellońskim panowała w dalszym ciągu atmosfera podniecenia. Po korytarzach sunęły większe grupy młodzieży, które w przerwach zaglądały do sal i w kilku wypadkach usunęły studentów żydów. Również przed gmachem Coll. Novii demonstrowali tłum studentów. Zebranych wezwął do zachowania spokoju Rektor Maziarski. Grupa demonstrantów wysłała do p. Rektora delegację, która prosiła o interwencję w sprawie aresztowanych w poniedziałek studentów. Wykłady odbywały się w dniu wczorajszym normalnie.

Udogodnienie przy sprzedaży biletów kolejowych.

Dyrekcja Okręgowa Kolei Państwowych w Krakowie zawiadamia, że począwszy od dnia 15 bm. kasa biletowa t. zw. „zagraniczna“ na dworcu krakowskim dokonywać będzie sprzedaży wszelkiego rodzaju biletów okresowych, a więc: biletów miesięcznych (normalnych, podmiejskich, ulgowych na podstawie legitymacji urzędniczych, szkolnych i personalnych), bile-

tów sezonowych, biletów półrocznych i rocznych, biletów peronowych miesięcznych, biletów okręgowych 15-dniowych.

Równocześnie Dyrekcja znosi sprzedaż wymienionych biletów w Wydziale Handlowo Taryfowym Kraków, Bosańska 6, gdzie od tej pory będzie można nabywać wyłącznie bilety okręgowe: miesięczne, półroczne i roczne.

Zarządzenie to ma na celu ułatwienie publiczności nabywania biletów okresowych o każdej porze dnia i nocy, podczas gdy dotychczas można było wymienione bilety nabywać jedynie w oznaczonych godzinach w Wydziale Handlowo-Taryfowym przy ul. Bosańskiej 6 po uprzednim wpłaceniu należności w głównej Kasie Dyrekcyjnej przy placu Matejki. Równocześnie Dyrekcja Okr. Kolej Państw. zawiadamia, że stacje, które nie są narazie obdzielone rzeczonymi biletami, obowiązane są przyjąć zamówienie wraz z należną kwotą i w myśl otrzymanych wskazówek postarać się o wygotowanie potrzebnego biletu w kasie biletowej w Krakowie, a następnie bez jakiegokolwiek kosztów doręczyć na stacji zamówienie interesantowi.

Zniesienie niektórych przystanków tramwajowych.

Z dniem 15 bm. zostają zniesione następujące przystanki na liniach tramwajowych: L. 1. w Rynku koło kościoła św. Wojciecha, w obu kierunkach, koło Barbakanu w kierunku Dworca osobowego. L. 6. W Rynku Głównym przed wylotem ulicy Szewskiej, w kierunku Podgórz.

Jednocześnie zmienia się następujące przystanki stale na przystanki warunkowe na żądanie, L. 3. i 6. Przystanek przy ul. Starowijśnej koło kinoteatru Uciecha. Przystanek przy ul. Rakowickiej koło koszar artylerji w obu kierunkach. Na przystankach zabrzmiwać będzie motorowy wóz tylko na żądanie publiczności.

DYSKUSJA MIĘDZY PROKURATOREM A OBRONĄ W PROCESIE KOMUNISTÓW.

Na dzisiejszej rozprawie przeciw 11 komunistom ława przysięgłych wysłuchiwała przemówienia prokuratora Szypuły, który udawał, że artykuły „Myśli Społecznej”, wydawanej przez dwóch z pośród oskarżonych, odpowiadają treści instrukcji władz partji komunistycznej. Replikował mec. Bader oświadczając, że w wielu dziennikach ukazują się artykuły zbliżone tendencją do artykułów w „Myśli Społecznej”.

Składki złożone w Adm. „Głosu Narodu”

SPROSTOWANIE. Na kuchnię Siostry Samueli złożył N. N. zł. 10.— a nie zł. 14.— jak wczoraj mylnie podano, co niniejszem sprostujemy. — Ponadto złożył Prof. H. w dniu dzisiejszym jeden złoty.

Kino.

„Pożar nad Wołgą” w kinie „Świt”.

Jutro na ekranie kina „Świt” ukaże się film, któremu warto poświęcić kilka słów. „Pożar nad Wołgą”, dzieło dwuletniej pracy słynnego reżysera rosyjskiego, Turzańskiego, który pracuje dla filmu w Paryżu od szeregu lat. Turzański, twórca wielkich filmów, stworzył tym razem dzieło, które swoim ogromem przerasa wszystkie inne filmy tego ułentowanego reżysera. „Pożar nad Wołgą”, to film olbrzymich rzesz współgrających z Albertem Prejeanem, Natallją Kowanko, niezrównanym Inkiszynowem na czele. Turzański wielki artysta, od daje środowisko rosyjskie z niesłychaną wiernością, podkreślając wszystkie charakterystyczne cechy charakteru ludzi i rzeczy. Wnętrza niezwykle bogate imponują swym ogromem. Sceny masowe przeprowadzone po mistrzowsku.

Film otrzymał staranną oprawę muzyczną i śpiewną, złożoną z najcelniejszych, popularnych utworów rosyjskich w wykonaniu olbrzymiej orkiestry filharmonicznej, pięciu najlepszych chórów rosyjskich oraz wybitnych solistów. Film w całości treścią, napięciem dramatycznym, piękną muzyką i śpiewem sprawia olbrzymie wrażenie. Dużo zaciekawienie w sferach bywalców krakowskich kinoteatrów wroży temu filmowi wielkie powodzenie.

Ciekawy film w Muzeum Przemysłowym.

Dyrekcja Muzeum Przemysłowego i Instytutu Przemysłowego w Krakowie zawiadamia, że nauka na kursie spawania i cięcia metali rozpocznie się dnia 19 b. m. o godz. 5-tej popoł. w gmachu Muzeum Przemysłowego ul. Smoleńsk 9. Równocześnie w Kinie Muzeum dnia 16 bm. o godz. 6.30 wieczór zostanie wyświetlony film naukowy o spawaniu i cięciu metali. Wstęp bezpłatny.

Nagły spadek kursów papierów procentowych.

Od ubiegłego tygodnia trwa na giełdach krajowych nienotowana od dawna — nagła zniżka kursu papierów procentowych i akcji. Krytycznym dniem ub. tygodnia był piątek, gdy na giełdzie warszawskiej kursy z zawrotną szybkością zaczęły spadać. Koniec zebrania giełdowego w tym dniu przyniósł pewną poprawę — jak się jednak okazało, nietrwałą.

W poniedziałek, a następnie i wtorek haissa trwała w dalszym ciągu, przyczem wtorkowe notowania wykazywały spadek o szczególnie silnym natężeniu. Straty poniesione przez spekulantów z powodu zniżki kursów giełdowych, obliczają na wielkie sumy. M. in. dwaj znani na giełdzie warszawskiej speculanci, już w poniedziałek zaprzestali wypłat, zarywając wskutek tego swoich kontrahentów na setki tysięcy złotych. Ponieśli oni straty na transakcjach terminowych, a wskutek spadku kursów nie byli w możności uczynić zadość ciążącym na nich zobowiązaniom. Jeden z tych spekulantów wyjechał zagranicę a drugi jest w Warszawie.

Dysponenci giełdowi banków gubią się w domysłach.

co jest przyczyną

tak nagłego i fatalnego w skutkach spadku kursów. Poglądy są rozbieżne. Naogół jednak zwraca uwagę, że o ogólnym nastroju zdecydowały obniżone kursy 7 proc. pożyczki stabilizacyjnej.

wywołane wiadomościami z giełdy nowojorskiej. Giełda paryska i nowojorska sygnalizowały już w ub. tygodniu znaczny spadek kursów papierów wartościowych, a więc i polskich pożyczek dolarowych. Obniżka kursu pożyczki stabilizacyjnej pociągnęła za sobą spadek i innych papierów wartościowych. M. in. zachwiały się także akcje Banku Polskiego.

Pozatem zwracają uwagę na fakt, iż pa-

piery procentowe zwykowały bezustannie od przeszło pół roku, osiągając kursy znacznie przekraczające ich rzeczywistą wartość rynkową.

W pewnym okresie działały tu procesy likwidacyjne, dokonywujące się w życiu gospodarczym wskutek kryzysu. Procesy te zwalniały znaczną ilość gotówki, która też szukała łatwej i rentownej lokaty w państwowych papierach procentowych. Konjunktura ta wkrótce minęła, papiery jednak utrzymały się na wysokim poziomie skutkiem działania spekulacji. Dziś nastąpiło załamanie.

Wczorajsze (wtorkowe) notowania papierów

NA RYNKU PIENIĘŻNYM W KRAKOWIE

trudno nazwać odbiciem realnej oceny tych walorów. Kursy są mało miarodajne, gdyż transakcje nosily charakter przymusowy, dla wywiązania się z terminowych sprze- dazy. Pożyczkę stabilizacyjną notowano w godzinach porannych po kursie 67 a około południa po 64 i pół. Budowlaną sprzedawano po 44, pożyczkę dolarową 51—51.50, konwersyjną 63.

W obrotach walutami zaznaczył się dość silny spadek franka szwajcarskiego, pozostające niewątpliwie w związku z sensacyjną ofertą hotelarzy szwajcarskich, którzy zdecydowali się — nie bez zgody swych władz — przyjmować od turystów angielskich funty po stałym kursie 16 fr. szw. mimo, iż giełdowy wynosi około 15.35 fr. szw. Decyzja ta, która może mieć dla szwajcarskiego systemu monetarnego doniosłe konsekwencje, wywołała na razie zniżkę kursu franka szw. na giełdach.

Franki franc. notowano w obrotach bankowych w Krakowie po 34.84—34.90, funty ang. 26.40—26.55, marki niem. 185.50 do 188, dolary 5.23 i pół do 5.28 i pół, szylingi austr. 98.30—99, korony czeskie (zwykłe) 21.10—21.40.

Od środy dnia 14 bm. w kinoteatrze „SZTUKA”

Harold Lloyd

ukazał nowe oblicze. — Oddawna oczekiwana, oddawna zapowiadana najpotężniejsza przebojowa komedia

KOCI PAZUR

Wspaniała, rewelacyjna komedia o zupełnie nowym, nieznanym typie pełna awanturnych komizmów przygód. — Piśmienny romantyzm, żywiołowy humor. — Cały obraz rozsada genialnym temperamentem najpopularniejszy aktor komediowy wszystkich ekranów **Harold Lloyd** w otoczeniu najlepszych komików Ameryki. Realizował to arcydzieło słynny reżyser **Sam Taylor** — Film ten to owoc trzecholetniej gigantycznej pracy! — Harold Lloyd stanął w nim u szczytu swych możliwości.

Poranki z powyższego filmu

w niedzielę dnia 18 listopada 1934 r. o godz. 10 i 12 przedpoł. — Ceny miejsc od 50 groszy

Niepowodzenia imprez gospodarczych z Niemcami.

Nawiązywane tak skwapliwie stosunki z Niemcami, przynoszą jak dotąd wcale nie najlepsze wyniki dla Polski. Przeciwnie, na wszelkich imprezach podejmowanych z kontrahentem niemieckim zaczynamy robić przykre doświadczenia.

Jedną z takich właśnie nieudanych imprez stały się owe, tak reklamowane, kompensacyjne pociągi wycieczkowe do Niemiec. Ci, którzy zaufali tej imprezie — zwłaszcza zorganizowanej ostatnio, w ub. tygodniu — mają jej doświadczyć na długi czas. „Przyjemności” wycieczkowe zaczęły się zaraz po przejeździe przez granicę niemiecką, w postaci tysiącznych uciążliwych biurokratycznych formalności z zamianą złotych na marki niemieckie. Cierpliwość podróżnych wystawiono już przy tej sposobności na poważną próbę. Próbę tę jednak przetrzymano w nadziei, że później będzie już lepiej. Nadzieje te, jeśli idzie o bardziej krytycznie myślących uczestników wycieczki, w dużej mierze zawiodły. Zamiast bowiem traktować wycieczkę jako imprezę turystyczną, usiłowano nadać jej za wszelką cenę charakter polityczny. Nie kryła się z tem bynajmniej prasa niemiecka, a jeden z dzienników na niem. G. Śląsku („Deutsche Ostfront”) w swej korespondencji berlińskiej wprost napisał, iż „największe wrażenie na uczestnikach wycieczki polskiej w Berlinie zrobiła... osoba p. Goebbelsa (!)”. Ten sam dziennik zamieścił wywiad z uczestniczącym w wycieczce „kierownikiem rządowej partji politycznej w województwie krakowskim, profesorem uniwersytetu i posłem na Sejm —

drem Bilińskim (!)”, który „z pełnym zachwytem (!) i najwyższym uznaniem wyrażał się o narodowo-socjalistycznych Niemcach.”

Te wymysły niemieckiego pisma o znikomym byłoby zresztą nieszkodliwe, gdyby nie szły, jakie ze strony niemieckich władz granicznych spotkały uczestników wycieczki w drodze powrotnej. Niemiec strażnicy graniczni w sposób brutalny przeprowadzili osobistą rewizję (!) u poszczególnych pasażerów, przetrząsając ich marynarki i kamizelki w poszukiwaniu za walutą. Rewizje te pozostają oczywiście w związku z całym systemem zarządzeń dewizowych i obostrzeń granicznych — można ich było jednak oszczędzić wycieczce, która według prasy niemieckiej ma mieć aż... polityczne i propagandowe znaczenie!

Na innym terenie — kiepskim interesem się także zawarty niedawno układ handlowy z Niemcami. Ostatnie statystyki obrotów Polski z poszczególnymi krajami, wykazu-

ją, iż bilans handlowy polsko-niemiecki jest po raz pierwszy od dłuższego czasu ujemny. W ostatnim miesiącu przywieźliśmy z Niemiec towarów wartości 10.9 milj. zł. a wywieźliśmy towary wartości 9.2 milj. zł. W ten sposób saldo ujemne we wrześniu wyniosło 1.750 tys. zł. O ile przeciętna polskiego wywozu do Niemiec w okresie pierwszych 7 miesięcy r. b. wynosiła ok. 14 milj. zł., w sierpniu już 12.8 milj. zł. a we wrześniu tylko 9.2 milj. zł. Nasze saldo dodatnie w r. 1933 wynosiło 22 milj. zł. Jest to niewątpliwie wynik niemieckich ograniczeń dewizowych, które dopiero teraz dały się odczuć w całej swej sile, a przecież nasi eksporterzy mają w Niemczech zamrożone należności sięgające kilkunastu milionów złotych. W tych warunkach staje się jasnym, że nowy układ zawarty ostatnio nie może przynieść Polsce tych korzyści, jakich się u nas po nim spodziewano.

237 wygranych dolarówek oczekuje na swych odbiorców.

Urzędowe wyniki ostatniego ciągnięcia.

Ogłoszono urzędową listę ciągnięcia 4 proc. premjówki dolarowej serii III-ciej. Ciągnięcie to odbyło się 2 bm. Wylosowano ogółem 95 premji na sumę 37.500 dolarów. Wygrana 12.000 dolarów padła na numer 682.785, po 3000 dolarów na numery: 533.791 i 1.176.584, po 1000 dol. na nry. 281.966, 361.198, 652.291, 773.183, 852.410, 1.106.762 i 1.227.922; po 500 dol.: 247.077, 624.486, 721510, 723830, 1067775, 1141873, 1175534, 1181296, 1206805 i 1376966.

Wygrane po 100 dolarów padły na następujące nry: 17547 39483 44210 50219 65831 85891 91483 108496 119602 126598 135995 176847 277540 303744 309682 320552 322713 343750 346409 422753 432048 442259 445024 454663 489955 493194 499252 499906 536591 563984 579412 590751 620185 622022 669648 677374 711982 715390 741656 751062 821396 830802 848419 849290 867372 885419 949649 963658 973559 980840 999363 1024537 1037254 1047534 1065413 1085104 1094635 1104368 1124272 1227427 1254661 1256748 1260790 1270838 1298121 1298675 1318461 1330188 1341030 1341583 1349725 1352661 1470361 1472682 1488070

Należy zaznaczyć, że wylosowanych a do tychczas niepodjętych premji nazbierało się w ciągu ostatnich lat ogółem 237. Tak duża stosunkowo ilość wygranych, opiewających na sumy od 100 dolarów do 40 tys. dol. — oczekuje na swych odbiorców.

ZNIŻKA CELNA NA ŚLEDZIE.

W Dzienniku Ustaw ogłoszone zostało rozporządzenie ministra Skarbu o zniżce celnej na śledzie. Na podstawie tego rozporządzenia śledzie solone w półbeczkach, sprowadzane przez porty polskiego obszaru celnego, podlegają cnu zniżonemu w wysokości zł. 8 od pół-beczki. Rozporządzenie weszło w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 30 października r. b. do dnia 31 grudnia r. b.

HANDEL POLSKO-LITEWSKI ZANIKA.

Wydawnictwo Litewskiego Centralnego Biura Statystycznego podaje następujące dane o obrotach handlowych polsko litewskich w ostatnich latach:

W roku 1931 przywieziono z Polski na Litwę 167.882 ton towarów, wartości 10.337 tys. litów, w roku 1932 — 63.325 ton wartości 3.426 tys. litów, a w roku 1933 — tylko 1.022 wartości 399.6 tys. litów.

Import z Polski na Litwę maleje więc, jak wykazują powyższe dane w dużym tempie.

Giełdowe ceny zboża

Na wczorajszej giełdzie notowano następujące ceny: Pszenica dworska czerw. stand. 19.25—19.50; biała stand. 18.75—19; targowa stand. 18.50—18.75; żyto dworskie stand. 15.50—15.75; targowe 15.20—15.40; owies dworski stand. 14.75—15.25; targ. stand. 14—14.25; niezadeczerzony 15.50—16; jęczmień dworski 16—18; targowy 15—15.50; kukurudza 22—24; pro-

Od środy dn. 31 października w kinoteatrze „APOLLO”

Arcydzieło, które bije na głowę wszystkie najwspanialsze filmy świata. — Arcydzieło, które nieśmiertelnie przetrwa wieki, jako idealny wyraz piękna i aryzmu!

MASKARADA

komity reżyser: Willy Forst. — Fenomenalna obsada — kwiat aktorstwa wiedeńskiego, oraz światowej sławy śpiewacy z czołowym tenorem Wielkiej Opery Wiedeńskiej na czele. — Ten najświetniejszy film — który kosztował miliony — jest nieustanną sensacją Londynu, Paryża i Berlina. — Wszęchświatowa sława tego filmu świadczy o jego fenomenalnej doskonałości.

so 16—17; groch Wiktorja pozn. 50—54; pół-wiktorja małop. 38—40; zwykły jadalny 30—34; polny pastewny 23—25; fasola cukr. biała (jasiek) 36—38; biała 21—21.50 klockowa 23—24; duża 23—24; Wachtel 21—22; cukr. biała Corona 47—50; bobik pastewny 16.50—17; wyka ciemna 21—22; szara 19.50—20.50; lubin żółty 8.50—9; niebieski 8—8.50; makuchy rzepakowe 13—13.50; lniane 17—17.50; słonecz. 17.75—18.25; soja snut 21—21.75; siano słodkie 9—10; średnie 7.50—8; kwaśne 5—6; potraw 5.50—7.50; konieczyna pastewna 9.50—10.50; słoma duża 5—5.50; mierzwa luzem 4—4.50; ziemniaki stolowe 3.80—4; rzepak zimowy; bez worka 41.50—42.50; rzepak czyszczony słodki z workiem 37—38; siemię lniane 43.44; mak niebieski z workiem 45—47; kminek kraj. czyszczony 132—137; konieczyna biała 70—110; konieczyna surowa czerwona 115—135; esparseta z workami 19—22; mąka pszena gat. IA st. wym. 0.20 proc. 35—37; gat. IB 0.45 proc. 32—33.50; gat. II 0.60 proc. 30—30.50; I razowa 0.90 proc. 25—25.50; mąka żytnia okr. krakowski gat. I 0.55 proc. 25.25—25.75; gat. I 0.65 24.25—24.75; II gat. sitkowa po wym. 55 proc. 16.50—17; sitkowa po wym. 65 proc. 14—14.50; razowa 19.50—20; mąka żytnia okr. poznański gat. I. st. wym. 0.65 proc. 25—25.50; otręby żytnie standardowe 9.75—10; pszenne średnie 9.75—10; pęcak fabryczny z workiem 24.50—25.50; chłopski bez worka 22—22.50; siekanka jęczmienna fabryczna z workiem 24.50—25.50 chłopska bez worka 22.50—23; kasza jaglana fabryczna; 30—32; chłopska 27—29; tatarszana cała 32—33; łamana 29—30.

Czystka w B. B.

Warszawa, 13. 11. (Telef. wł.). Władza kierownicza BB. rozesała do swoich mężów zaufania na prowincji polecenie dokonania szybkiej i generalnej czystki w łonie organizacji BB. Mężami zaufania, którzy na prowincji są przeważnie starostami, rozwiązują skutkiem tego w wielu powiatach na kresach, w Kongresówce i Małopolsce rady grodzkie BB. i na ich miejsce powołują nowe z ludzi, którzy dotąd trzymali się zdala od polityki. Odbywają się w starostwach specjalne konferencje, na których obywateli proponuje

się czynny udział w BB. Kto zna stosunki prowincjonalne, ten wie, że uchylanie się od takiej propozycji jest dla wielu ludzi bardzo trudne. Wskutek czystki w lokalnych organizacjach BB. mnożą się zataragi o posady i stanowiska. Ostatnio taki zatarag wynikł w powiecie święciańskim i w Żółkwi. Odbywająca się w Warszawie czystka dotknęła podobno 60 proc. dotychczasowych członków organizacji. Skreślono z listy sanatorzy składają podania o nowe przyjęcie do organizacji.

Deklaracja rządu Flandina.

AKCJA ODRODZENIA NARODU PRZY WSPÓŁPRACY PARLAMENTU.

Paryż, (PAT). Deklaracja rządowa, jaką dzisiaj premier Flandin odczytał w izbie, a minister sprawiedliwości Pernot w senacie, brzmi jak następuje:

„Rozejm trwa. Rząd, który staje przed parlamentem jest tego dowodem. Rozejm nakłada na nas obowiązek natychmiastowej akcji. Proponujemy więc zjednoczenie się w działania i działania w jednoci na rzecz Francji republiki.

FRANCJA PRAGNIE POKOJU.

Utrzymamy go wewnątrz kraju i na zewnątrz.

Pokój jest ustawicznym zdobywaniem. Opiera się on na sile i prawie. Pragniemy być silni wobec tych, którzy mogą zakłócić pokój wewnętrzny i zewnętrzny. Rozwiniemy nasze sojusze i przyjaźnie i wzmocnimy obronę narodową. Odnajdziemy pozatem w prawie międzynarodowym sprawiedliwość za pośrednictwem Ligi Narodów, która pozostaje dla kombatanów nadzieją kompensat za poświęcenia.

PRZECIW REWOLUCJI I DYKTATURZE.

Bronić będziemy republiki przeciw wszelkim zakusom zmierzającym do rewolucji lub dyktatury. Cel ten osiągniemy przez zagwarantowanie wszystkim sprawiedliwości niezależnej, całkowitej, pełnej i nieublaganej w ramach ścisłego przestrzegania prawa. Nie będziemy tolerować ani przywilejów, ani nietykalności.

Utrzymanie całości rządów jest tego niezbędnym warunkiem. O ile okaże się, że w ramach obecnych instytucji parlamentarnych będzie niemożliwe zapewnienie tego, nie zawazamy się odwołać do środków przewidzianych w konstytucji.

Deficyt państwowy został stopniowo zredukowany przez zmniejszenie wydatków. Zażądamy od parlamentu uporządkowania i ograniczenia inicjatywy parlamentarnej w zakresie wydatków państwowych oraz uchwalenia budżetu na rok 1935 w możliwie najkrótszym przeciągu czasu. Żłożymy izbie w najbliższym czasie projekty gotowych już ustaw, dotyczących manifestacji ulicznych i niedozwolonego posiadania broni. Państwo republikańskie nie skapitułuje przed samolubną działalnością poszczególnych ugrupowań. Służba dla państwa połączona z sobą razem z prawami, które będziemy szanować, i które skonsolidujemy jeszcze ZOBOWIĄZANIA.

Wśród których wiele już dziś zostało określonych przez ustawy. Zażądamy ścisłego przestrzegania tych ustaw, ale zobowiązania prawne nie są jedynym naszym obowiązkiem. Każdy z nas przestrzegać winien przepisów kodeksu honorowego w swej codziennej pracy zawodowej, określmy ten kodeks dla funkcjonariuszy państwowych przy ich współpracy.

REFORMA USTROJU PAŃSTWOWEGO

jest dziełem olbrzymim i niezbędnym, od którego zależy losy ustroju. Nowa organizacja przyjdzie rady ministrów stanie się faktem dokonanym za kilka dni, o ile zatwierdzić niezbędne na to kredyty. Tym sposobem zapewniona będzie jednosc kierownictwa pracami rządu. Ale reforma państwa nakłada na nas obowiązek przeprowadzenia również reformy administracji i sądownictwa zarówno w departamentach, jak i w gminach. Odpowiednie projekty będą złożone podczas sesji zwyczajnej w r. 1935, która to sesja winna być poświęcona ich uchwaleniu. W następnym okresie tej sesji trzeba będzie przystąpić do dyskusji nad reformą wyborczą.

Problemy politycznej organizacji i odnowienia demokracji zjawiają się na porządku dziennym w całym świecie, a bezpośrednią przyczyną tego jest zburzenie ładu ekonomicznego. Wojna przyzwyczaiła narody do interwencji władz państwowych, tymczasem system przy

musowej gospodarki zbankrutował wszędzie. Aby zaradzić bezrobociu i ożywieniu wymiany, powróćmy stopniowo do zorganizowanej swobody, która będzie kontrolowana i broniona. Jest to dzieło, wymagające długiego oddechu, które można wykonać dobrze tylko wtedy, jeśli dacie nam niezbędny na to czas. Kryzysowi nie można położyć kresu zapomocą różdżki czarnoksiężskiej. Nagłe przejście do ustroju przymusu od ustroju swobody, byłoby gorszym lekarstwem niż samo zło.

Deklaracja omawia dalej projekty rządu w dziedzinie gospodarczej zwłaszcza w kierunku zmniejszenia bezrobocia i kończy się apelem o połączenie wszystkich sił dla stworzenia lepszych warunków życia w bardziej pięknej ojczyźnie.

SAMOBÓJSTWO GIMNAZJALISTY.

Warszawa, 13. 11. (Telef. wł.). W pociągu, idącym z Warszawy do Torunia pod Krośniewiczami zastrzelił się Mieczysław Balcerowicz, uczeń 8 kl. gimn. skutkiem depresji psychicznej.

Dymisja rządu belgijskiego.

Bruksela, (PAT). Premier hr. de Broqueville zawiadomił dziś popołudniu izbę, iż rząd posanowił złożyć królowi prośbę o udzielenie dymisji całemu gabinetowi.

Właściwymi przyczynami przesilenia jest zastój gospodarczy, wywołany niższą ceną szterlinga oraz ograniczenia celne, wprowadzone przez państwa, które przedtem importowały znaczne ilości towarów belgijskich.

Rozbicie komunistycznego państwa w centrum Chin.

Szanghaj (PAT). Według informacji ze źródeł wiarygodnych po 6 letnich walkach padła placówka komunistyczna w górzystej części Chin środkowych, opierająca się wytrwale atakom wojsk rządowych. Jest to stolica komunistycznego państwa chińskiego Juichin w prowincji Kiang-Sin, która zdobyta została ostatnio przez wojska marszałka Ciang-Kai-Szeka. Komuniści rozproszeni przez wojska rządowe kierują się obecnie małymi bandami do prowincji Hunan i Kwantung, gdzie miejscowe wojska szykują się do ich rozbicia. Zwycięstwo nad państwem komunistycznym przypisać należy w dużej mierze współczesnym metodom walki, a m. in. atakom lotniczym i blokadzie.

—OO—

Warszawa, 12. 11. (Telef.) Syn b. prezydenta Stanów Zjednoczonych Kornel Roosevelt przybył na dłuższy czas do Europy. Syn Teodora Roosevelta bada życie gospodarcze państw środkowej Europy, pozatem ma odwiedzić etycznie państw Małej Ententy, stolicę Węgier. E. Roosevelt przybędzie również do Polski.

—OOOOO—

Do samknień kroniki

Zarządzenia Rektora z powodu zaistnienia na Uniwersytecie.

Na głównej bramie Uniwersytetu ukażę się wczoraj wieczorem ogłoszenie podpisane przez p. rektora Maziarskiego, zawierające młodzieży, że wskutek panujących niepokojów Rektor zawiesza dyżury odbywane w stowarzyszeniach ideowych, oraz anuluje zezwolenie udzielone na zebranie w gmachu Uniwersytetu, aż do odwołania. Skutkiem tego zapowiedziane na dzień wczorajszy zebrania nie odbyły się.

Kto poblił studenta-żyda.

W drugiej odezwie, wywieszanej równocześnie, Rektor wzywa trzech studentów, którzy wczoraj rano wpadli do poczekalni rektoratu Uniw. Jag. i wyciagli stamtąd studenta żyda, oraz pobili go. By sami podali swe nazwiska. Odezwa stwierdza, że 2-ch z póród napastników nosiło czapkę studentów medycyny.

Sezon zimowy w uzdrowiskach.

Warszawa, 13. 11. (Telef. wł.) W tegorocznym sezonie zimowym będą czynne następujące uzdrowiska: Ciechocinek, Horyniec, Inowrocław, Jaremcze, Kosów, Krynica, Ojców, Nałęczów, Otwock, Rabka, Smukała w poznańskim, Szczawnica, Ustroń, Wisła, Wroclaw, Zakopane, Zaleszczyki, Żegiestów. Truskawiec w tym roku postanowił nie prowadzić sezonu zimowego.

Żniżka taks kuracyjnych.

Warszawa, 13. 11. (Telef.). W najbliższych dniach zbierze się komitet wykonawczy związku uzdrowisk polskich celem omówienia m. in. obniżki taks kuracyjnych w uzdrowi-

skach. Dotychczas stosowano ulgi w sezonach małego ożywienia, obecnie ma być przeprowadzona żniżka taks na wszystkie sezony.

Polowania dla turystów zagranicznych.

Warszawa, 13. 11. (Telef. wł.). W sezonie zimowym urządzone będą w Polsce nowe imprezy turystyczne, obliczone na przyjazd cudzoziemców. Po raz pierwszy urządzone będą polowania dla turystów zagranicznych w lasach państwowych. W drugiej połowie grudnia mają przybyć dwie wycieczki myśliwskie z Francji i Anglii, dla których urządzone będą polowania w lasach nadleśnictwa stanisławowskiego.

—OO—

Wyniki wyborów do rad gromadzkich w wojew. poznańskim i krakowskim.

Warszawa, 13. 11. (PAT). Urzędowa Polska Agencja Teleg. donosi: Pełny obraz wyniku wyborów do rad gromadzkich na terenie województwa poznańskiego przedstawia się następująco:

Łączna liczba gromad, posiadających rady na terenie województwa wynosi 2.893. Gromady te wybierały ogółem 33.534 radnych. Po dokonaniu rozdziału mandatów z list kompromisowych, na poszczególne stronnictwa oraz po dokonaniu wyborów w gromadach, w których kompromis nie miał miejsca, przypada na rzecz BBWR. i sympatyków 19.151, co wynosi 58 proc. ogólnej liczby mandatów.

Stronnictwo Narodowe uzyskało 3.279 (9 proc.), Stronnictwo Ludowe 2.700 (8 proc.), N. P. R. 2.691 (8 proc.), bezpartyjni 1932 (5 proc.), Z. Z. P. 413, PPS. 43, Ch. D. 25, oraz Niemcy łącznie 3.296 (9 i pół proc.).

W gromadach w powiecie Nowy Tomyśl o łącznej ilości 36 mandatów wybory odbędą się w terminie późniejszym.

Ogółem przeto wyniki wyborów do rad gromadzkich

NA TERENIE ZIEM ZACHODNICH

przedstawiają się następująco:

W 4.176 gromadach wybrano 51.766 radnych, z czego większość wynosząca 31.137 radnych (co stanowi przeszło 60 procent) przypada na rzecz BBWR. oraz sympatyków. Stronnictwo Narodowe uzyskało ogółem 5.764 mandaty (11 proc.), NPR. 3.770 (7 proc.), bezpartyjni 2.877 (5 i pół proc.) Stronnictwo Ludowe 2.920 (5 i pół procent), PPS. 84, Ch. D. 40, Niemcy 4.704 (8 procent).

Analogiczną akcją wyborczą objętych było 1.798 gromad na terenie

WOJEWÓDZTWA KRAKOWSKIEGO,

gdzie wybrano ogółem 31.678 radnych. Z liczby tej przypada na rzecz BBWR oraz sympatyków 24.385 radnych, czyli przeszło 78 proc. ogólnej liczby radnych. Stronnictwo Ludowe uzyskało w wyborach tych 5.487 mandatów (22 i pół procent), PPS 326 mandatów, bezpartyjni 291, Chłopskie Stronnictwo Rolnicze 228, Stronnictwo Narodowe 158, Ch. D. 130, inni 28.

45 mandatów dotychczas nie zostało obsadzonych.

Dziś i codziennie

„WANDA”

w teatrze świątynnym

Monumentalne arcydzieło zrealizowane z niebywałym rozmachem, z tysiącami ludzi w obsadzie. Film, który budzi entuzjazm całego świata

Potężny dramat bezgranicznej miłości i poświęcenia — który w sercach ludzkich pozarwca. w rolach głównych: as filmu amerykańskiego WALLACE BEERY odznaczony na Międzynarodowej Wystawie Filmowej w Wenecji w roku 1934 złotym medalem za najlepszą kreację męską, jako właśnie w tym filmie odwrócił oraz Fay Wray — Leo Carillo — Józef Schildkraut. — Reż. Jack Conway. Obraz ten przewyższa realizmem, potęgą, zensacją, życiową prawdą wszystkich dotychczas w tej dziedzinie widziane. — Początek seansów w dniu powszednie o g. 5, 7 i 9.10 w niedzielę i święta o godz. 3 p. poł. Program Nr. 8. Sala centr. wentylowana.

FR. HARPER

Dług Hanki Wolskiej.

Powieść współczesna.

Hanka od samego początku znienawidziła dom, niesmaczną a trochę krzywą tandę swoich trzech lilipucich pokoiów na piętrze, wylizany ogródek z przyszytych trawnikami i przesadnie wypielegnowanymi kwiatami. Pokoiki były przeładowane jedwabiami i aksamitem, nosiły specyficzne piętno ubóstwa ducha ich właściciela, które mu wydawały się niewątpliwie szczytem przepychu: każdy krok wymagał denerwującej uwagi, by nie stracić jakiegoś wazonika lub półeczki z taną zabawką porcelanową; mebli było nadmiar, ale takich kruchych, że w gruncie rzeczy nie było na czym usiąść, pretensjonalne świeczniki, poduszki z rozetkami, których nie można było do czego użyć, lalki w każdym kącie, pierotki, tandentne obrazki i medaliony, dziesiątki fotosów jednej i tej samej zarumienionej twarzy męskiej z obrzydliwym wyrazem samouwielbienia — stwarzały irytującą atmosferę bezdomnej głupoty i próżności.

Z tego wszystkiego najmniej drażniła ją sama pani Gardowa, która od rana do późnego wieczora siedziała nieruchomo przy oknie z chorem spojrzeniem wyblakłych oczu, utkwionych gdzieś w przestrzeń...

Zewsząd otaczała Wolską choroba; chorąm był mały ogródek, każdy kwiat z osobna, cały dom podobny do pudełka wyló-

zonego obrzynkami jedwabiu, na którym kurz osiadał drobną siatką misternych wzorów; chorą była sama pani Teresa Gardowa. Wiecznie siedząca przy oknie i pogrążona w marzeniach o roku 1920.

Hanka siedziała tu, bo musiała ulec fantazji Jurka, i tęskniła do uboższego pokoju na Igańskiej, do suchotniczego ogródka, nie dającego schronienia przed prążącymi promieniami słońca, do cichej ulicy, na której zjawienie się samochodu było nieomal wydarzeniem. Nie mogła przełamać się i przyzwyczaić do nowego mieszkania, a mdły zapach perfum, szczególnie mocny w saloniku, przyprawiał ją o ustawiczny ból głowy. W nocy słyszała dziwne szmery, ciche dźwięki gramofonu, wygrywającego dawno przebrzmiałe melodie, szepty, pełzające jak węże...

Coraz częściej obsiadły ją ponure myśli, nawet wówczas, gdy się przygotowywała przed lustrem do spotkania z ukochanym; nieuniknionym następstwem tego były napady ciężkiej melancholii naprzemian z ostrymi atakami skrajnego zdenerwowania. Była pod presją wiszącej w powietrzu niespodzianki, oczekiwała ze strachem, że pogmatwa ona wszystkie szyki i udaremni rozpoczęte dzieło wyzwolenia z grzechu. Natura stała się motorem wszystkich myśli i poczynali, jedynym sędzią, uprawnionym do wydania ostatecznego, beapelacyjnego wyroku. Wyobrażała ją sobie, jako olbrzymią postać z powiewającą srebrną brodą, o kamiennych, nieruchomych rysach twarzy, nieznającej pobłażliwości, o wielkich oczach, płonących jak latarnie w mroku nocy. Wiozła całą duszę w pracę, ale nigdy nie mia-

ła odrobiny pewności, że jej wysiłki zostaną zauważone, że spadnie na nią choć jeden nikły promień nadziei i przyniesie ulgę, chwilowe wytchnienie. Przecież była zdrowa, znajdowała się w zupełnie znośnych warunkach, nikt jej nie prześladował, więc skąd się wzięło uczucie panicznego strachu, które stale nosiła w sobie jak ciężką bryłę niepotopionego lodu? Jeśli natura nawet wiedziała, że istnieje na kuli ziemskiej wieś Trusków, gdzie się buduje świątynia wiedzy, że w hali doświadczeń na Woli w imię nieśmiertelnych ideałów nauki pracuje z poświęceniem nieszczęśliwa kobieta — czy nie spekuluje na mrzonkach, czy nie błądzi fatalnie sądząc, że do odkupienia prowadzi tylko ta droga... Hanka nie była jeszcze chrześcijanką...

A jeśli Jurek przeleżył się?... Nikt nie jest wolny od pomyłki, ani on z profesorem Sinkraftem, ani Dembowicz i nawet Bali-eki!... Co wtedy?...

Ktoś zapukał i, nie otrzymując odpowiedzi, uchylił drzwi.

— Nie przeszkadzam pani.

— Nie, nie. Proszę bardzo.

— Można wejść? Przepraszam, pani jeszcze nieubrana...

— Proszę, nie nie szkodzi. Niech pani siada.

— Dziękuję, wpadłam na chwilę.

Pani Gardowa zbliżyła się do toalety, trzymając w ręce otwartą książkę; zmarszczone czoło i szara, zwiędła twarz miały wyraz bezradności.

— Czy może mi pani wytłumaczyć, co to znaczy? Tu jest tak napisane: „nie szukaj wokół siebie, co w tobie jest, a jeżeli

nie możesz tego znaleźć, sięgnij głębiej w siebie”. Ja z tego nie rozumiem.

Hanka wzięła książkę, przeczytała na głos i odrzekła:

— To nie ma żadnego sensu. Nie mogę uchwycić związku logicznego w tych zdaniach.

— Jakiego związku? Na początku rozdziału jest motto: „nie szukaj wokół siebie, co w tobie jest, a jeżeli nie możesz tego znaleźć, sięgnij głębiej w siebie” — powtórzyła uparcie.

Hanka prześlizgnęła się wzrokiem po całej postaci pani Gardowej.

— Nie potrafisz tego wytłumaczyć.

Pani Teresa zamknęła książkę, wzięła ją pod pachę, lecz nie ruszyła się z miejsca; obrzuciła długim, badawczym spojrzeniem dziewczynę, która zabrała się do polerowania paznokci, i powiedziała cichym głosem:

— Pani jest bardzo piękna...

Hanka podniosła głowę, ujrzała nienawistny grymas na cienkich, bezkrwistych wargach kobiety, i przemilczała.

— Pani była w Warszawie w dwudziestym pierwszym roku? — ciągnęła pani Gardowa równym, martwym głosem. — Nie? Pracowałam w kinie. Podczas zdjęć poznałam Gardę, przyszłą gwiazdę filmową, miał wielką karierę przed sobą. Wysłałam zamąż, choć nie powinienam była tego robić. Widziałam pani obraz „Ostatnią pieśń”?

— Nie, nie widziałam.

Pani Teresa spojrzała z trwożnym zakłopotaniem w lustro, które obok promiennego oblicza dziewczyny ukazało jej bezbarwną schorowaną twarz.

(Ciąg dalszy nastąpi).

BUDUJ KANALIZUJ

ZNAKOMITA CEGŁA
Cegielni w Zielonkach
pod Krakowem.

murami kamionkowymi
Fabryki Marywil w Radomiu.

KUPUJ

PLYTY PIEKARSKIE
i wszelkie wyroby szamotowe
najlepszej jakości
z fabryki Marywil w Radomiu.

CENTRALNE BIURA FABRYK w Zielonkach, w Radomiu i Suchedniowie Kraków, Basztowa 17.

Telefon Nr. 112-49.

WITRAŻE I OSZKLENIA W OŁOWIU

od zł. 25.— metr kwadratowy

najładniej i najlepiej wykonany znany od 1902 r.

KRAKOWSKI ZAKŁAD WITRAZOW I OSZKLEN

S. G. ŻELEŃSKI

Kraków, Aleja Krasińskiego 23. Tel. 106-16
(dom własny).

przyjmuje również reparacje i odnowy.

Fachowa obsługa.

Fachowa obsługa.

Kosztorysy i porada bezpłatnie. Dostarcza również ramy lub szyny żelazne

15 złotych medali w 31 lat pracy.

Agronom z wyższym studium rolniczym, odbyłą praktyką w kraju i zagranicą, stanu wolnego, poszukuje posady — w admin. Dóbr ziemskich łącznie z gosp. rybnym i lasowym. Łaskawe zgłoszenia proszę skierować do admin. Głosu Narodu pod „Agronom”.

KAPELUSZE dla Przewiel. Duchowieństwa poleca kapelusznik damski i męski

JAN KURZYDŁO Kraków ul. św. Jana 12, również wykonuje wszelkie roboty w zakresie kapelusznictwa wchodzące. Wykonanie staranne. Ceny niskie.

Komornik
Sądu Grodzkiego
w Krakowie
Rewiru IX.
ul. Karmelińska 27.

dnia 5 listopada 1934.

Sygn. IX. Km. 3149/34.

Obwieszczenie.

Komornik Sądu grodzkiego rewiru IX. w Krakowie ul. Karmelińska 27. Sygn. IX. Km. 3149/34 ogłasza, że na publicznej licytacji w dniu 17. listopada 1934, o godzinie 11-tej przedpołudniem w Krakowie przy ul. Zaczysze nr. 8, sprzedane zostanie: 300 kg. cukru kostkowego, 8 worków maki a 100 kg. 4 worki kaszy tatarskiej a 100 kg., 500 kg. fasoli, 3 skrzynie mydła, dwie skrzynie a 50 kg. smalcu, skrzynia cykorji, cukier w głowach a 5 kg., 40 kg. skrzynia herbaty Ceylon, 25 kg. kaszy siekanej, 500 kg. kawy 70 kg., maszyna do pisania „Royal”, koł szpak, platon.

Komornik Sądu Grodzkiego rewiru IX.
(—) Bronisław Schwertner.

MASY CHEM. ŚWIECĄCE

do dekoracji figur Świętych (aureole itd.)

dostarcza natychmiast:

Al. Czajkowski Cieszyński

Masy te świecą w półświecie, w nocy, budzą nadzwyczaj efektowne wrażenie. Siła świecenia do 3 lat. — Zaoszczędzają świec i światła.

DRZEWKA OWOCOWE DOBOROWE

w odmianach czystych i pewnych

sprzedaży

ZAKŁAD SADOWNICZY „GLINKA”

własność krak. Towarzystwa Ogrodniczego
w Prądniku Czerwonym p. w miejscu.

Ceny b. niskie

Telefon 170.33.

Ostatnie Nowości!

Dem, Szkoła szczęścia — Rewja propagandowa S. M. P. żeńskich (Bibl. wieczornicowa Nr. 38)	zł. 1.70
Głosowna Z., Serca czarnych. (Teatr dla młodz. męskiej Nr. 44.)	1.—
Żółta misjonarka żeńskiej Nr. 42.)	1.—
Iciek S. A., Samochodem przez Stany Zjednoczone 2 tomy a	5.—
Jachowicz S., Powiastki i bajki z ilustracjami	2.20
oprawne	3.—
Kerschesteiner G. Pojęcie szkoły pracy	4.20
Rawicz H. Świat marzeń — Poezje i proza	4.—
Rossa E. Ks., Choroby młodej duszy — Materiał do kazań i pogad.	0.80
Sabatowicz M., Zdobyłeś mnie sercem — (Teatr dla ml. m. Nr. 43.)	0.80
Steinowa B., Święta służa — Opowieść z XIII wieku	2.60
Tomanek F. Dr., Handel towarowy i pieniężny	5.—
Tóth T., Wierzę w Jezusa Chrystusa	6.50
Życie piękne i czyste	3.—
Wrzesiński L., Powięcenie sztandaru — Wydanie II. Biblioteka wieczornicowa Nr. 5.	1.50
Świerzek L. X., Ośiem pieśni przygodnych w łatwym układzie na chór mieszany — partytura wraz z głosami	2.70

poleca:

Księgarnia Krakowska Kraków św. Krzyża 13.

Wysyłka odwrotna.

Wysyłka odwrotna.

Za dział ogłoszeń Redakcja nie bierze odpowiedzialności.

Ogłoszenia zwykłe za wiersz milimetrowy	20 gr.
Nadesłane	50
Komunikaty po kromce	60
na 1-szej	70

CENY OGŁOSZEŃ

Drobne za wyraz	10 gr.
Układ tabelaryczny o 50% drożej.	
Ogłoszenia zamiejscowe o 30% drożej.	
Za zastrzeżeniem miejsca dolicza się 25 proc.	